

HALKIN

SESESİ

5 Nisan
1977
250 Kuruş

103

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

1. İki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını savunmak.

2. Toprak ağalarının topraklarının yoksul ve topraksız köylüye dağıtılması.

3. Emekçi halka düşünce ve örgütlenme özgürlüğü işkencecilerden ve katillerden hesap sorulması.

CHP . halkın bu en temel ve en acil taleplerini seçim bildirgesine koyduğu takdirde bütün halkı kendisine oy vermeye çağıracağımızı açıklıyoruz.

Halkın mücadelesi yükselmeye devam etmektedir. Seçimlerle birlikte bu yükseliş daha da hızlanacak ve kitleler daha geniş saflar halinde siyaset sahnesine çıkacaklardır. Bu dönemde temel devrimci görev kararlılıkla kitlelerin başına geçmek, iki süper devlete karşı mücadele bayraklarını kitlelerle birlikte yükseltmektir.

SEÇİMLER

Dergimiz matbaaya verildiği sıralarda henüz erken seçimin kaderi belirlenmemiştir. Sonuç ne olursa olsun Türkiye bir seçim ortamına girmiştir ve her siyasi akım seçimlerde tutumunu belirlemektedir.

Seçimler emekçi halk için ne anlam taşıyor? MC iktidarının yürüttüğü ağır faşist terör reformcu ve parlamentocu hayallerin kitlelerin üzerindeki etkisini de artırmıştır. Geniş yığınların seçimleri baskılardan bir kurtuluş yolu olarak gördüğü doğrudur. Ancak, demokrasinin seçimlerle kazanılmayacağını önümüzdeki yılların gelişmesi içinde bütün Türkiye halkı olarak yaşayacağız. Her türlü baskı ve zulmün kaynağı olan iki süper devletin yurdumuz üzerindeki etkinliği kırılmadan, ortaçağ kalıntıları her alanda tasfiye edilmeden kurtuluş olmadığımız ve bunun ise sadece devrimle mümkün olduğunu kitleler kendi tecrübeleriyle görmelidir. Devrimci proletaryanın görevi kitlelerin yarın mutlaka göreceği bu gerçeği simdiden ona açıklamaktır. Fakat bunun sadece soyut "devrim" sözü edilerek başarılamayacağı açıktır. Proletarya sonuç olarak devrim yolunu güçlendirecek, parlamenter ve reformcu hayalleri yıkacak çeşitli yolları kullanmalıdır.

Önümüzdeki seçimlerde proletaryanın taktiği ne olmalıdır? Seçimleri boykot etmenin

bugünkü şartlarda en çok MC faşistlerinin ve revizyonistlerin işine yarayacağı tartışma götürmez bir gerçektir. Ancak, elbette bu durum proletaryayı halkın ve ülkenin menfaatlerine uygun düşmeyen herhangi bir programa oy verme çağrısı yapmak zorunda da bırakamaz. Bugün işçi ve köylülerin kurtuluşunu savunan bir parti seçimlere girmediğine göre mevcut partilerden herhangi biri desteklenebilir mi? Emekçi halkın seçimlerde oy verebileceği program ne olmalıdır? Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte cevabı beklenen soruların bunlar olduğu anlaşılmaktadır.

SEÇİMLERE GİDERKEN DURUM

Türkiye seçimlere hangi şartlarda gidiyor? ABD emperyalizminin yurdumuz üzerindeki etkinliğinin sarsılmakta olduğunu ispatlamak için artık deliller göstermeye gerek duyulmamaktadır. Son günlerin olayları bu gerçeği daha çarpıcı bir şekilde ortaya koymuştur. En Amerikancı tanınan gazeteler bile artık Türkiye'nin başının çaresine bakması zamanının geldiğinden söz etmektedirler. Rusya'yla ilişkiler konusunda, bunların basit "iyi komşuluk" ilişkilerinden ibaret kaldığı şeklindeki teselli sözlerine de MC sözcülerinin demeçlerinde ve onlara yakın basın sayfalarında gittikçe daha sık rastlanıyor. Gerçek şudur ki, Yeni Çarlar Türki-

ye'den liman kolaylığı isteyebilecek düzeyde bir zemin yarattıklarını düşünmektedirler. Çağlayangil'in son Moskova ziyaretinde yüz yüze geldiği yeni istekler sosyal-emperyalistlerin etkinliklerini artırmak için sabırsız bir hamle durumunda olduklarını göstermiştir. Gelişmeleri MC hükümetinin iki süper devleti birden idare etme taktiği ile açıklamaya çalışanları ise, Rusya'nın yurdumuzdaki etkinliğinden yana olan basın organları adeta yalanlamaktadır. Onlar gelişmeleri "geri dönülmez bir süreç" olarak nitelendirmektedirler. Bu süreç, 1974 Kıbrıs işgalinden bu yana gittikçe hızlanarak yaşanmaktadır. Sosyal-emperyalistler bu kadar kısa bir zaman içinde ekonomimizin birçok kilit noktasına el atmışlar, enerji şalterimizi Moskova'ya bağlamanın yolunu bulmuşlar, Türkiye'de bir numaralı sömürücü olma yolunda ilerlemişlerdir. Onların asıl amacı dünya çapında giriştikleri hegemonya mücadelesinde bir sıçrama tahtası olarak gördükleri Türkiye'ye bir an önce boyun eğdirebilmektir. Bu amaçla "dostluk ve işbirliği" adını taktıkları anlaşmayı Türkiye'nin önüne sürmekte, boğazlarımızı yol geçen hanı hali ne getirebilmek için büyük çaba harcamaktadırlar.

Türkiye'yi iki süper devletin hegemonya çatışmasının girdabına çeken ve sosyal-em-

(Devamı 3. sayfada)

**Kitlelerin öğretmeni
olmadan önce,
öğrencisi olun**

HALK POSTASI

İSTANBUL

**"ASGARİ ÜCRET
BU HAYAT PAHALILIĞINDA
NEYE YETER"**

Ben Herko Yün İplik Fabrikasında çalışan bir işçiyim. İşyerinde ustalar çok baskı yapıyorlar. Patronun adamları, gündüz devamlı başımızda. Ustalar devamlı bizi işten atmakla tehdit ediyorlar. Her yerde olduğu gibi bizde de 14-18 yaşları arasında kız işçi alınıyor. Askerliğini yapmış erkek alınmıyor. Türkiye'deki iki milyon işsiz ne yapacak, aç mı gezecek? Kocamı da 8 ay önce işten attılar. O zamandan beri iş arıyor.

Temsilcilerimize gelince, hepsi patronun adamı. Geçende bozuk bir araba geldi bizi almaya, işçi arkadaşlar bunu istemediler, temsilci bize "bu araba ile gideceksiniz" diye baskı yaptı. Ücretlerimiz düşük. Sadece sendikaya ayda 62 lira kesiyorlar. Ben asgari ücretle işe alınmışım. Kocam çalışmıyor. Aldığım para 1100-1200 lira. Bizi idare etmiyor. Bu para bu hayat pahalılığında yemeye mi, giymeye mi, ev kirasına mı yeter?

Fabrikanın yemekleri git-tikçe bozuluyor. Gün aşırı fasulye, patates yiyoruz. Geçende yağ donmuş ve kokmuş köfte verdiler. İdare amirini çağırdık, ısıttırdık. Bir arkadaş çıktı, "bu yemek yenmez kokuyor" dedi. İdare amirinin önüne uzattı, "al sen ye bakalım, nasıl" diye. Temsilci "eti dolap kokutmuş" diyerek işçilerin tepkisini bastırmaya çalıştı.

Bir Kadın İşçi

KAHRAMANMARAŞ

**TEKSTİL İPLİK
FABRİKASINDA BASKILAR**

Tekstil fabrikasında faşistler bizden ücret alıyor ve seminer çalışmalarını izlemeye zorluyorlar. Geçen gün kız ve erkek arkadaşlarımızı döv-düler. Bir kız arkadaşımıza, bir usta hakaret etti. Bir kız arkadaşımızı da gerekçesiz işten çıkardılar. Arkadaşımız "suçum ne, niçin çıkarıyor-sunuz" diye sorduğunda, "sen suçunu bilirsin, senin gibi suçunu bilmeyen birkaç kişi daha var. Onları da temizleyeceğiz" dedi. Tuvalete gittiğimizde patronun adamları bizi izliyorlar, kimin kimle konuştuğunu tespit etmeye çalışıyorlar. Bizi birbirimizle konuşurken gördüklerinde "sizi işten çıkartıp kendime yal-

varttıracağım" demektedirler. Oysa biz kötü bir şey yapmadığımız bilincindeyiz. Ne patronun, ne ustanın tehditlerine boyun eğmeyeceğiz.

Bir İşçi

KARS

**DEVRİMCİLERİN BİZE
KİTAP YARDIMI
YAPMASINI İSTİYORUZ**

Biz halkımızın mücadelesiyle dayanışma halinde bulunmak ve devrimci görevlerimizi yerine getirmek için bir Halkla Dayanışma Derneği kurduk. Yalnız halkımız çok yoksul olduğundan devrimci yayınları okuyamıyor. Onun için bütün devrimcileri bize kitap ve yayın bağışında bulunmaya çağırıyoruz.

**Pazarlık Halkla Dayanışma Derneği'nden
Aziz Yaralımeil**

ANKARA

**CEZAEVLERİNDE
BASKI VE İŞKENCE**

Ben 1969 senesinde Bakırköy Atatürk Lisesi 1. sınıfta okurken, faşist okul müdürü

beni devrimci fikirler savunduğum için okuldan atmak istedi. Bir gün müdür, yanına iki öğretmen daha alarak beni dövmeğe başladı. Ben de müdürü vurdum. Sağmalcılar Cezaevine konuldum.

Buradaki mahkumlar ellerindeki paraları esrar hap ve kumara yatırıyorlardı. Cezaevi idarecileri mahkumları uyuşturmak ve birliklerini bozmak için bu kötü alışkanlıkları teşvik ediyorlardı. Ben bu kötü alışkanlıklarla mücadele etmeye başladım.

Bir gün ekip başımız Por-suk Ali Özer ve askerleri küfür ve hakaret ederek beni dövmeğe başladılar ve üç yerimden bıçakladılar. Yanlışlıkla bir de kendi arkadaşlarımı vurmuşlar. Beni suçlu duruma getirdiler.

Eskişehir Kapalı Cezaevine sürgün edildim. Burada koğuş ağalarından biri beni yanına asker almak istedi. Ben de askerliği (bulaşık, çamaşır yıkamak, yemek yapmak, vs.) kabul etmediğim için kavgaya çıktım. Buradan 4 arkadaş birlikte firar ettik. Birimiz kaçtı, ben ve diğer iki arkadaş yakalandık. Bana ve iki arkadaşımıza jandarmalar görülmemiş işkenceler yaptılar. Selahattin Can isimli arkadaş bağışından sakat kaldı. Benim de sağ bacağıma kurşun sıktılar, ve çenemi kırdılar. AP'li Cezaevi Müdürü hastanede çektiğim resimlere el koydu. Bir müddet sonra Müdür Selahattin Yazıcılar ve gardiyanlardan Yaşar Tepe, Kadir ve Gazi üzerime battaniye örtüp sopalarla bayılıta kadar dövdüler. Hastaneye göndermediler. Daha sonra Ankara'ya hastaneye gönderdiler.

Şimdi Merkez Kapalı Cezaevinde yatıyorum. Burada da

MUĞLA - DERİNCE

**"RUSYA'YA KARŞI AFİŞ ASMAMIZI ÖNLEMELİK İÇİN
JANDARMA BASKINI YAPTI"**

Geçenlerde bazı arkadaşlar köyümüz Derince'nin çeşitli yerlerine "Rusya ile işbirliği Anlaşmasına Hayır", "Kemal Doğan'a Özgürlük" afişlerini astılar. Gerici köy muhtarı bu durumu Selimiye Karakoluna ihbar etti. Milas'tan yüzbaşı getirtti. Köye gelen askerler, bir gün akşama kadar terör havası estirdiler. Yüzbaşı arabasının kornasına sonuna kadar basarak köye son süratle girdi.

Gelenler muhtarla birlikte afiş asanların kimler olduğunu çıkartmaya çalıştılar. Köy odasında bulunan halka hakaretler yağdırdılar. O gün köyde jandarma sabaha kadar devriye gezdi. Ertesi gün bir bekçi gönderildi. Şimdi hem kır hem de gece bekçiliği yapmaktadır.

Halk afişlerin yırtılmasını nefretle karşıladı. Gerici-lerin tertiplerinin aksine halkla devrimciler daha da kaynaştılar.

Bir Köylü

oyalayıp, hastaneye göndermiyorlar. Bütün bu baskı ve işkenceler bizi mücadelemizden alıkoyamayacaktır.

Zindanlar Boşalsın!

İşkencelilerden Hesap Sorulsun!

Bir Mahkûm

**CEYHANLI DEVRİMCİLER
SERBEST BIRAKILSIN**

**KATİL POLİS
HARUN ŞAHİN'DEN
HESAP SORULSUN**

Ceyhan'da 29 Kasım 1976 günü öldürülen öğrenci Tufan Lıceli ve köylü Murat Ülgen'in katili faşist Polis Harun Şahin elini kolunu sallayarak do-laştığı halde polislin işlediği cinayeti örtbas etmek için Ceyhanlı dokuz devrimci işkence altında ifadeleri alınarak tutuklanmıştır.

Gerçek katil polis memuru Harun Şahin'den hesap sorulmalı ve dokuz devrimci arkadaşımız serbest bırakılmalıdır. **AŞIK AYDINI**

ALMANYA

**ALMAN HAPİSHANELERİNDE
BASKILAR**

Bu mektubumda sizlere Alman hapishanelerinde neler çektiğimizi elimden geldiği kadar anlatmak istiyorum.

Bizi köleler gibi çalıştırmak istiyorlar. Sıkıcı akord işlerde çalışarak günde bir, birbuçuk Mark kadar bir para kazanıyoruz. Üstelik bu paranın üçte birini kesiyorlar. Sınırdışı edileceğimiz zaman kullanacaklarımızı söylüyorlar. Fakat esas derdimiz bu değil. Sağlığımız günden güne bozulduğu halde ilgilenmiyorlar. İstiyorlar ki ölecek hale gele-ne kadar çalışalım. Benim gibi sağlık durumu bozuk olan üç dört Türkiye'li mahkum daha var. Hitler devrinin doktorlarını andıran bir kadın doktor var, doğru dürüst muayene etmiyor. Herkese üç beş hap verip gönderiyor. Bizler dil bilmediğimiz için bizimle hiç konuşmuyor, yüzümüze bile bakmıyor. Dil bilen bir devrimci arkadaşımıza da bize yardımcı olduğu için baskı yapıyorlar. Bizimle görüştürmemeye çalışıyorlar.

Aylarca müraaat ettikten sonra nihayet beni hastaneye gönderdiler. Oradaki doktor durumum biraz düzelir, düzelmez ameliyat olmam gerektiğini söyledi. Ama aylar geçtiği halde ben hâlâ hap almaya devam ediyorum. Yine de beni çalıştırmaya götürmek istiyorlar. Gitmeyince de disiplin cezaları verip, alışverişimi kesiyorlar, hücreye kapatıyorlar. Ağır hasta bir arkadaşımız daha var. Doktor hapisanede iyileşemez dediği halde bırakmıyorlar. Bu Mustafa arkadaş Türkiye'ye gönderilmeye razı, fakat ne gönderiyorlar, ne de bırakıyorlar. Sebep olarak diyorlar ki, cezasının yarısını yattığı için cezanın korkutucu etkisi kalmamış! Bu Hitler kafalı adamlar bizleri çürümeden bırakmamaya yemin etmişler.

**Remscheid Hapisesinden
Şerafettin Türk**

SİVAS

KANGAL KÖYLÜLERİNİN TOPRAK MÜCADELESİ

Size Sivas'ın Kangal ilçesinin Kuşkayası köylülerinin ağasının elindeki topraklara nasıl el koyduklarını anlatacağım.

Kuşkayası köyü benim köyüm olan Irmaç köyüne iki kilometre mesafededir. Arazilerimiz birbirine karışır. Köyümüzün bu köy ahalisiyle çok iyi ilişkileri vardır. Mühürkulak köyü ağalarının Kuşkayası'na yakın ağaları vardı. Ağa Muammer Kangal bu ağılı sattı. Fakat araziyi satmadı. Kuşkayası köylüleri 1967'de bu araziye el koydular. Ve ağılı sökerek köye taşıdılar.

Köylülerin devrimci birliği o zamanlar çok iyiydi. Babamın anlattığına göre bu köyün kuzeybatısında Kolağası Hasan Bey adında bir büyük toprak ağası daha varmış. Bu adam padişahlık zamanında Şam'da kolağalığı yapmış ve Kurtuluş Savaşından sonra evine dönünce Kangal ağalarının kızını almış. Otuzdokuzbin dönüm araziye ve Çanlıören çiftliğini gaspetmiş. Bu çiftlik eskiden Ermenilere aitmiş. Bu ağa Ermeni katliamı sırasında tam oniki Ermeni öldürterek bu çiftliğe sahip olmuş. Kurtuluş Savaşından sonra da çocukları köylülere zulüm yaparak ağalıklarını korumuşlar. Hasan bey kiralık katil tutup adam bile öldürmüştü.

Bu ağaların köylüler üzerindeki baskıları bugünde devam ediyor. Kolağası'nın oğlu Mustafa Efendi Kargakalesi köyünden iki kişiyi vurdurdu. Ölenler Halil Gülveren ve Aslan Yılmaz'dır. Bu iki köylü kö-

yün en mücadeleci insanlarıydı. Kuşkayası köyünde bir karakol vardır. Karakoldaki onbaşı ve çavuşlar ağalardan beslenirler. Buna karşılık halka zulüm ederler. 1965'te köylüler karakolu bastılar. Bunun üzerine Kangal'dan takviye asker gönderildi. Aradan birkaç sene geçtikten sonra yine arazi meselesi çıktı. Babam köylülere durmadan şöyle derdi: "Birlik olursak, ağa paşa sökmeyiz, kendi hakkımızı kendi almamız".

1976 yılında köylülerin mücadelesi yeniden hareketlendi. Köyün bilinçli gençleri "Arkadaşlar, komşular, bu toprakları ağalara Allah vermedi. Biz yüzyirmi hanelik köyüz. Dayanışma yapalım ve hakkımız olan toprakları alalım. Kim dönerse ona toprak yok" dediler. Böylece beş veya altı bin dekar araziyi işgal ettiler. Fakat dediğim gibi, Sivas Kangal ağalarının demektir. Yine asker gönderdiler. Ama gelenlerin içinde yurtsever askerler ve bir teğmen vardı. Bunlar köylüye zulüm etmeyi reddettiler.

İş mahkemeye intikal etti. Şahmar ve Sönmez Kangal mahkemeye gelmediler. Tapu Dairesine soruldu. Hiçbirinin tapusu yok. Komşu köyler bu işe şaşır kaldılar. Şimdi Kuşkayası, Kargakalesi, Akpınar ve Kızıldikme köylüleri birliklerini daha da sağlamlaştırdılar. Bizim köyler de bunları örnek alıyorlar.

Irmaç'tan Bir Köylü

SEÇİMLER

(Baştarafı I. sayfada)

peryalistlerin etkinliklerini artırmalarına zemin oluşturan sorunlar bütün ağırlığıyla sürmektedir. Türkiye'nin Yunanistan'la ilişkileri gerginliğini koruyor. Kıbrıs'taki işgal Türkiye'yi gerçek dostlarından Üçüncü Dünya ülkelerinden koparmaya ve süper devletlere karşı zavıf düşürmeye devam ediyor. Türkiye'nin **AET'yle olan ilişkileri** de bozuktur. ve donmuş bulunmaktadır. Türkiye ağır bir ekonomik buhran içindedir. Amerika'nın ve Avrupa ülkelerinin kapısını birçok defa çalan MC iktidarı kredi bulmak için Rus sosyal-emperyalistlerine avuç açmak zorunda kalmıştır.

Çeşitli hakim sınıf sözcüleri içine düşükleri ekonomik ve siyasi buhrandan çıkarmak için birleşmenin zorunluluğu üzerinde sık sık durmuşlardır. Hakim sınıflar erken seçimle buhranın çözümü için bir çıkış yolu bulabilmeyi ummaktadırlar.

Revizyonizm ise, tırmanmaya devam ediyor. Revizyonistler MC iktidarına karşı yükselen kitle mücadelesine sızarak güç toplamaya çalışıyorlar. Faşist zulüm ve terör en çok sosyal-emperyalistlere ve onların beşinci kollarına yarıyor. Ancak revizyonizmin tırmanışı esas olarak sosyal-emperyalizmin ülkemiz üzerinde artan etkinliği sayesinde olmaktadır. Sahte TKP'nin "Bizim Radyo" su kullanmakta oldukları "fiili özgürlük"ten git-tikçe daha sık söz ediyor. Rus beşinci kol efendisinin açtığı kredilerin aynı zamanda kendisine DİSK toplantılarında "yaşasın Rusya" diye bağırma hakkı satın aldığını düşünmektedir.

Revizyonistlerin seçimlerdeki ana taktiği CHP'nin sırtından güç toplamaktır. Bütün hesapları muhtemel bir CHP iktidarı içinde anahtar rolü oynayabilmektir. Bu amaçla CHP'ye sızmakta ve CHP listelerinden aday sokmaya çalışmaktadırlar. Öte yandan revizyonistler iktidara geldiği zaman karşılaşılabilecek ağır sorunlar yüzünden CHP'nin efendileri Rusya'ya daha çok boyun eğeceğini düşünmektedirler.

HALKI OY VERMEYE

ÇAĞIRABİLECEĞİMİZ PROGRAM

Seçimlerde emekçi halkı oy vermeye çağırabileceğimiz asgari program, işte Türkiye'nin bu gerçeklerinden hareket edilerek saptanabilir. Kısaca ifade edersek bu program şöyledir:

1. İki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını savunmak,
2. Toprak ağalarının topraklarının yoksul ve topraksız köylüye dağıtılması,
3. Emekçi halka düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, işkencecilerden ve katillerden hesap sorulması,

CHP, halkın bu en temel ve en acil taleplerini seçim bildirgesine koyduğu takdirde bütün halkı kendisine oy vermeye çağıracağız. Bu taleplerin CHP tarafından benimsenmesi şüphesiz halkımızın yararına olacaktır. CHP bu taleplere sırtını çevirdiği takdirde ise kitleler kimden ne beklenebileceğini bir kere daha öğreneceklerdir.

Bu talepler CHP'li kitlelerin ve bütün Türkiye halkının menfaatlerini dile getirmektedir. Ancak önemli olan bunu hayata geçirmek ve bu talepleri en geniş CHP'li kitlelerle omuz omuza haykırmaktır. CHP'li yurtse-

kitlelerle sıcak dostluk ilişkileri kurmak ve geliştirmek revizyonizmin etkileriyle kararlı mücadele etmek bu yönde başarılı adımlar atmanın güç olmadığını derhal gösterecektir. Bütün devrimci seçim konusunda ki üç maddelik önerimizi kişisel görüşmelerden toplantılara ve mitinglere kadar her olanaktan yararlanarak CHP'li yurtseverlere sunmalı, CHP içine sızan revizyonistler konusunda onları uyarmalı, bağımsız ve özgür bir Türkiye yaratma mücadelemizin sorunlarını onlarla tartışmalıdırlar.

HEM SÜPER DEVLETLERE

HEM DE HALKA DAYANILAMAZ

CHP'nin uzun zamandır iki süper devlete güven verme siyaseti izlediği bilinmektedir. CHP özellikle sosyal-emperyalizmin artan etkinliği karşısında teslimiyetçi bir tutum almıştır. MC iktidarının yurdumuzun kapılarını Yeni Çarlara açan siyasetine karşı çıkmak bir yana onu bu konuda açıkca desteklemiş ve kendisinin daha da ileri gideceği izlenimini vermiştir. Sosyal-emperyalistler ve beşinci kolları CHP'nin bu çizgisine bakarak tutum saptamaktadırlar. Sahte TKP seçimlerden ve muhtemel bir CHP iktidarından efendisi için neler beklediğini öteden beri açıklamaktadır. Onlar Türkiye'nin bir an önce Rusya'nın yedeğine düşmesini istemekte ve CHP'yi bu konuda şimdiki en uygun seçenek olarak gördüklerini ifade etmektedirler.

Seçimler yaklaştıkça daha çok oy hesabı içine girmesi CHP üzerindeki revizyonist etkinin artması için uygun bir zemin oluşturmaktadır. CHP yöneticileri revizyonistlerin Türkiye'de bir oy potansiyeline sahip olduklarını sanıyorlar. Revizyonistler ise, özellikle böyle bir izlenim yaratmak için yoğun çaba harcıyor ve büyük gürültü koparıyorlar. Oysa gerçek durum bunun tam tersidir. Revizyonistlerin CHP'ye oy olarak katabilecekleri önemli bir güçleri yoktur. Örneğin DİSK yöneticilerinin, DİSK üyelerinin seçimlerdeki tutumlarını yönlendirme konusunda bir etkinliğe sahip olmadıklarını herkes bilmektedir.

En önemlisi ise, seçim hesaplarının ve iktidar hırsının Türkiye'nin içinde bulunduğu gerçeklerin görülmesini, halkın çıkarlarına uygun bir siyaset izlenmesini önlemesidir. CHP Milli Kurtuluş Savaşının ateşi içinde doğmuş bir partidir. Halkın menfaatleri CHP'den Milli Kurtuluş Savaşı sırasındaki müdafaa-i hukuk ruhunu yeniden canlandırmasını istemektedir. Çünkü o zaman İngiliz ve Fransız emperyalizmine karşı mücadele nasıl Türkiye'nin varlık yokluk sorunu idiyse, bugün de ülkemizin bağımsızlığını iki süper devlete karşı savunmak ve özellikle Rus Yeni Çarlarından gelebilecek bir saldırıya karşı şimdiden hazırlanmak görevi önümüzde durmaktadır. Bu görevlere sırt çeviren bir CHP'nin halkla birleşmeyeceği, aksine iki süper devletin işbirlikçilerinin bölücü çabalarına tamamen açık hale geleceği ortadadır. Önümüzdeki yeniden saflaşma dönemi herkesi kararlarını bir kere daha gözden geçirmeye ve yerini açıkca belirlemeye zorlayacaktır. Hem süper devletlerin hem de halkın desteğini kazanmanın olanaksızlığı hızla değişen şartlar içinde bir kere daha açık olarak görülecektir.

SEÇİM DÖNEMİNDE TEMEL GÖREV

Seçimlerde proletarya halkımızın baş düşmanları olan iki süper devlet özellikle Rus sosyal-emperyalizmini hedef almalıdır. Şartlar devrimci mücadele için elverişlidir. Hakim sınıflar bütün çabalarına rağmen birleşmemektedirler. Aksine buhran derinleşmekte ve hakim sınıfların iç çelişmeleri keskinleşmektedir. İki büyük parti AP ve CHP bütün hesaplarını seçimleri kazanma amacına göre yaptıkları için temsil ettikleri hakim sınıf kesimleri arasında çatışmaların yoğunlaşması kaçınılmazdır. MC iktidarının faşist saldırıları kitlelerin mücadelesini söndürememiştir. Halkın mücadelesi yükselmeye devam etmektedir. Seçimlerle birlikte bu yükseliş daha da hızlanacak ve kitleler daha geniş saflar halinde siyaset sahnesine çıkacaklardır. Bu dönemde temel devrimci görev, kararlılıkla kitlelerin başına geçmek, iki süper devlete karşı mücadele bayraklarını kitlelerle birlikte yükseltmektir.

Seçimlerde iki süper devletin işbirlikçisi olan partilerin tecrit edilmesi için var gücümüzle mücadele edeceğiz. Faşist terörün esas sorumlusu olan AP, MHP ve CGP aynı zamanda bağımsızlığın azgın düşmanlarıdır. Bu Amerikancı partiler bir yandan yurdumuzun kapılarını Rusya'ya açarken öte yandan bağımsızlık güçlerine saldırı yapmaktadırlar. Seçime girsinler veya girmesinler revizyonist partilerin teşhiri ve tecriti, özellikle CHP'ye sızarak geliştirmeye çalıştıkları etkinliğin ortaya konması son derece büyük önem taşıyor. Revizyonistler yurdumuzun Rusya'ya peşkeş çekmek için sabırsızlanmakta ve daha şimdiden halka karşı saldırıya geçmektedirler. Seçimler boyunca devrimci proletarya süper devletlerin işbirlikçisi partilere oy verilmemesi için çağrı yapacaktır.

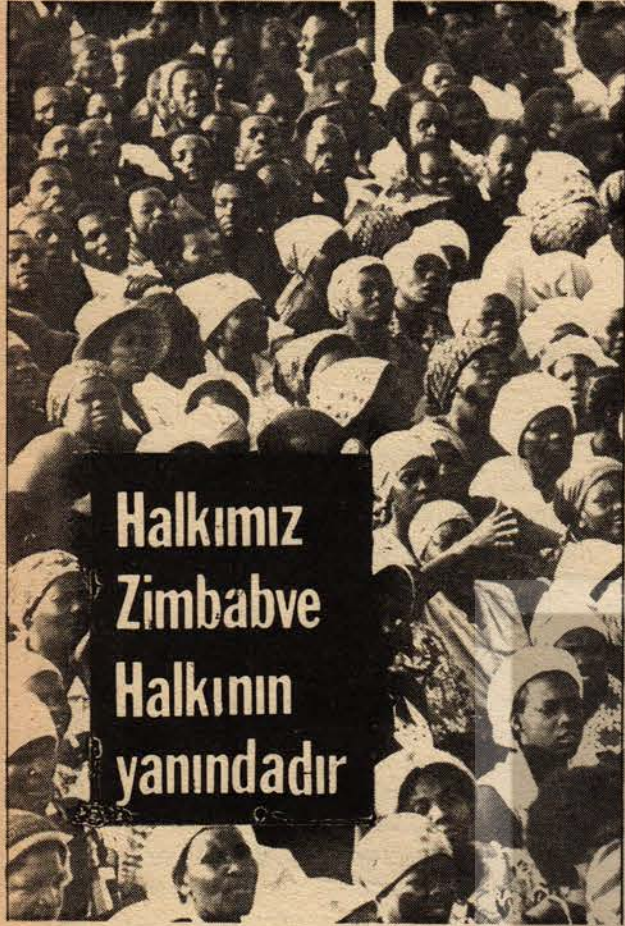
Şüphesiz iki süper devlete karşı mücadele soyut olarak değil, seçimlerin yarattığı siyasi zemine dayanılarak yürütülmelidir. Daima kitlelerin somut taleplerinden hareket etmek, her durumda somut eylem sloganları etrafında en geniş kitleyi birleştirmek ve iki süper devletin işbirlikçilerini tecrit etmek: mücadelenin başarısı için mutlaka dikkat etmemiz gereken şartlar bunlardır. Proleter devrimciler faşizme karşı mücadelenin en başında yer alacaklar. kitle hareketine sızarak güç toplamaya çalışan revizyonistleri teşhir edecektir.

Revizyonistler seçimler boyunca CHP'li yurtsever kitlelerle devrimcilerin arasını açmaya, kavgalar çıkararak düşmanlık yaratmaya çalışacaklarını şimdiden göstermişlerdir. Bütün toplantı ve mitinglerde kitlelere önderlik eden, kitlelerin bizimle birlikte hareket etmesini sağlamaya yönelik bir siyaseti aktif olarak izlemeliyiz. Bu tutum bizi, menfaatleri bütünüyle iki süper devlete zıt olan ve yarın Rusya'ya karşı mutlaka omuz omuza mücadele edeceğimiz CHP'li kitlelerle birleştirecek ve bir avuç revizyonisti tecrit edecektir.

Seçim kitlelerinin iki süper devlete ve özellikle Yeni Çarlara karşı bağımsızlık için seferber edeceğimiz bir dönem olmalıdır. Devrimciler bu mücadele içinde kitlelerle birleşeceklerdir.

ZANU temsilcilerinin

sınırdışı edilmesi kınanıyor

Halkımız
Zimbabve
Halkının
yanındadır

YAZAR OSMAN ŞAHİN

"BU KARAR ÜLKEMİZİ KÜÇÜK DÜŞÜRDÜ"

"AYDINLIK dergisinin davetlisi olarak yurdumuza gelen Zimbabve halkının önderi, üç kişilik ZANU heyeti, 'siyasi toplantılara katılıyor' gerekçesiyle sınırdışı edildi. Oysa ZANU heyeti, halklarının ülkelerindeki ırkçı beyaz Ian Smith rejimine, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı verdikleri haklı ve yiğit mücadeleyi halkımıza anlatmak için gelmiş dost ve kardeş elçilerdi.

"1976 yılı Mayıs ayında İstanbul'da toplanan İslam Konferansında alınan, 'Zimbabve ve Namibya halklarının kurtuluş ve ulusal bağımsızlık uğruna verdiği haklı mücadeleyi tamamen ve kayıtsız şartsız desteklediğini ifade eder' kararının altına imza koyan MC hükümeti, bugün aynı imzayla dost ve kardeş ZANU heyetini sınırdışı etmiş bulunuyor.

"Bu karar, ülkemizi Üçüncü Dünya ülkeleri önünde küçük düşürdüğü kadar, tarihte emperyalizme karşı ilk kurtuluş savaşı vermiş halkımızın bağımsızlık ve özgürlük geleneğine de ters düşmüştür."

TOPRAK-İŞ SENDİKASI

PAZARCIK ŞUBE KONGRESİNİN KARARI :

Toprak-İş Sendikası Pazarcık Şubasının 26 Mart'ta yapılan Birinci Olağan Kongresi oy birliğiyle aşağıdaki kararı almıştır:

"AYDINLIK dergisinin davetlisi olarak yurdumuza gelen, emperyalizme, ırkçılığa ve süper devlet hegemonyacılığına karşı mücadele eden Zimbabve halkının temsilcisi ZANU heyetinin MC tarafından sınırdışı edilmesini şiddetle protesto ederiz. Kalbimiz milli bağımsızlık için mücadele eden Zimbabve ve halkının yanındadır. Zafer iki süper devlete karşı mücadele eden halkların olacaktır."

YURDUN ÇEŞİTLİ YERLERİNDEN PROTESTOLAR

ZANU temsilcilerinin sınırdışı edilmesi üzerine Türkiye'nin çeşitli yerlerinden yurttaşlar dergimize protesto mektupları yollamaktadır. Okuyucularımız, MC iktidarının bağımsızlığımızın düşmanı olduğunu, bu sebeple Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşme siyasetine karşı durduğunu belirtmektedirler. Mektuplarda Zimbabve halkına Türkiye halkının yürekten desteği ifade edilmekte ve hiç bir gücün iki ülke halklarının devrimci dayanışmasını önleyemeyeceği vurgulanmaktadır.

Şimdiye kadar elimize İzmir'in Urla ilçesinin Bademler köyünden 14, Kahramanmaraş'ın Türkoğlu ilçesinin Özbek köyünden 36, Tunceli Endüstri Meslek Lisesi'nden 62, Adana'dan 51, Denizli'nin Çivril ilçesinden 26, Tunceli'den 6 yurttaşın ve Kahramanmaraş'taki Marteks fabrikası işçilerinin, Antalya'nın Gazipaşa ilçesinden bir grup devrimcinin protesto mektupları ulaşmış bulunmaktadır.

TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI
KONGRESİ

26 Mart Cumartesi günü İstanbul'da toplanan Türkiye Yazarlar Sendikası Kongresi ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto etmiştir. Kararda bu davranışın Türkiye'yi gerçek dostlarından uzaklaştırarak emperyalizme daha fazla bağlayacağı belirtilmektedir. Karar oy birliği ile kabul edilmiştir.

MEM-DER II. GENEL KURULU :

26-27 Mart 1977 günlerinde Ankara'da toplanan MEM-DER İkinci Genel Kurulu aşağıdaki kararı almıştır:

"Ian Smith rejiminin ırkçılığına, İngiliz sömürgeciliğine ve süper devletlerin hegemonyacılığına karşı mücadele eden Zimbabve halkının temsilcileri olan ZANU heyeti ülkemizden sınırdışı edilmiştir. MEM-DER İkinci Genel Kurulu bu olayın MC iktidarının Üçüncü Dünya ülkelerine karşı izlediği ikiyüzlü politikasını açığa çıkardığını belirtir ve bu durumu protesto eder."

BOĞAZIÇI ÜNİVERSİTESİNDEN
ÇEŞİTLİ ÖRGÜTLER :

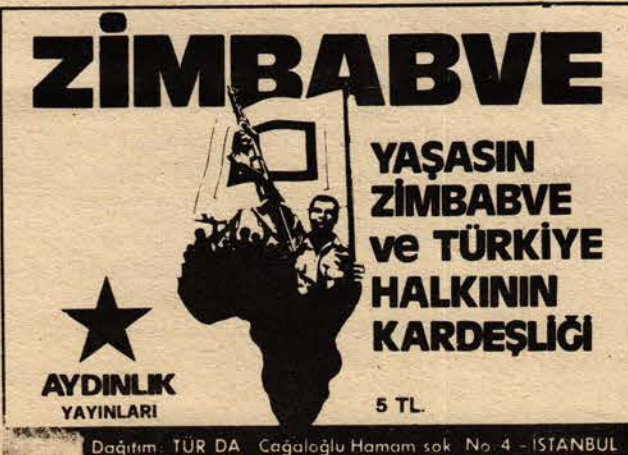
Boğaziçi Üniversitesi'nde bulunan yedi kulüp ve dört öğrenci temsilciliği, yaptıkları ortak açıklamayla ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto etmişlerdir. Boğaziçi Üniversitesi'ndeki kulüp ve öğrenci temsilciliklerinin açıklamasında şöyle denmektedir :

"Halkımız ırkçılığa, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı yılmadan mücadele veren Zimbabve halkının yanındadır. Zimbabve'de ve Türkiye'de emperyalizme, ırkçı yönetime ve süper devletlere böyle eğin tutum yenilgiye uğrayacaktır."

DEMOKRAT AYDIN GAZETESİ

Aydın'da yayınlanmakta olan Demokrat Aydın gazetesinin 22 Mart 1977 tarihli sayısında ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto eden bir yazı yayınlanmıştır. Yazıda Türkiye'nin bu tutumuyla Birleşmiş Milletler'de altına imza attığı kararları çiğnediği belirtilmektedir. Gazete ayrıca MC'nin sınırdışı kararının emperyalizme bağımlılığın bir sonucu olduğunu vurgulamaktadır.

Öte yandan Demokrat Aydın gazetesini çalışanlarından İsmail Altındaş, S. Aydın Sarı, Halil Payza, Sami Taşkın, Nejdett Güller, İsmail Tokatlı, Zeynep Öz. Savaş Öz de ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto etmişlerdir.

Türkiye Proletaryasının
Büyük Önderi
Şefik Hüsnü
Anılıyor

TÜRKİYE PROLETARYASININ BÜYÜK ÖNDERİ ŞEFİK HÜSNÜ 7 NİSAN 1968'DE SÜRÜĞÜNDE BULUNDUĞU MANİSA'DA HAYATA GÖZLERİNİ YUMURTUĞU ÖNE ÖLÜMÜNÜN İKİNCİ YILINDA SAYGIYLA ANIYORUZ. REVİZYONİSTLERİN ŞEFİK HÜSNÜ'YE KARŞI İTTİFA VE SALDIRILARINI ARTIRDIKLARI GÜNÜMÜZDE, ÖNÜ VE DEVRİMCİ ÇİZGİSİNİ SAVUNMAK DAĞA DA BÜYÜK BİR ÖNEM TAŞIYOR. TÜRKİYE PROLETARYASI ÖNÜN MÜCADELE YOLUNU İZLEMELİDİR. 7 NİSAN PERŞEMBE GÜNÜ ŞEFİK HÜSNÜ'YÜ ANMAK ÜZERE FERİKÖY'DEKİ MEZARI BAŞINDA BİR TÖREN YAPILACAKTIR. ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA İSE, AYDINLIK DERGİSİ TARAFINDAN BİR ANMA TOPLANTISI DÜZENLENMİŞTİR.

Divriği'de öğrenci ve veliler faşist baskıları protesto etti

17 Mart Perşembe günü Ülkü Ocaklı bir avuç faşistin derse girmekte olan öğretmen ve öğrencilere saldırması üzerine kavga çıkmıştır. Faşistler ellerinde ki muşt, ustara ve zincirler alınarak etkisiz hale getirilmişlerdir. Saldırganlardan Mustafa Erozan, Hüsnü Tanrıkulu olaya elebaşılık etmişlerdir.

Faşistlerin saldırısından sonra okula gelen resmi ve sivil polisler özel yapılmış sopalarla öğrencilere saldırmıştır. Öğrenciler direnince polisler geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Bu olay üzerine okul idaresi ve kaymakamlık birlikte okulu kapatma kararı almışlardır. Bu karar ve faşist saldırıyı protesto amacıyla hükümet binası önüne kadar yürüyüş yapılmıştır. Binden fazla öğrenciye yürüyüş sırasında halktan katılmaları olmuş. hükümet binasına varıldığında topluluk 2500'e ulaşmıştır. Yürüyüşte topluluk "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Öğretmen, Öğrenci Kıymına Son", "Kahrolsun Gerici Eğitim Sistemi" sloganlarını atmıştır. Kaymakamla görüşmek üzere velilerden ve öğrencilerden bir komite seçilmiştir. Ancak kaymakam görüşmeyi reddetmiş ve asker çağırmıştır. Gösteri yerine gelen sekiz cemse komando topluluğu dağıtmak istemişse de öğrenciler ve velileri dağılmayarak kararlı bir şekilde gösterilerine devam etmişlerdir. Daha sonra, Sanat Enstitüsü'ne kadar yürüyen topluluk buradaki kitleyle birleşmiştir. Sanat Enstitüsü'nde bir öğrencinin konuşmasından sonra dağılmıştır.

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

Yunanistan
Atina Üniversitesi Ekonomi
Bölümü Öğrencileri:

«LEYLA CÜMBÜŞ'ÜN TUTUKLANMASINI PROTESTO EDİYORUZ»

Atina Üniversitesi Ekonomi Bölümü Genel Kurulu dergimiz yazışmaları müdürü Leyla Cümbüş'ün tutuklanmasını protesto eden bir kararı kabul etmiştir. HALKIN SESİ eski yazışmaları müdürü Kemal Doğan'ın askeri mahkeme tarafından 1 yıl hapse mahkum edildiği kaydedilen karar şöyle son bulmaktadır:

"Biz Atina Üniversitesi Ekonomi Bölümü öğrencileri, halkı için savaştan Leyla Cümbüş'ün tutuklanmasını şiddetle mahkum eder, kendisinin derhal serbest bırakılmasını talep ederiz. Halkın gazetesi HALKIN SESİ'ne ve Türkiye'deki bütün ilerici ve yurtsever yayın organlarına uygulanan baskı ve zulmü mahkum ederiz.

"Benzer baskı ve terör hareketleri ile karşılaşmış, hatta hala karşılaşmakta olan Yunan gençliği ve halkı Türkiye halkının kurtuluşu için savaşın yanında kararlılıkla yer alır."

MC iktidarının öğrenci yurtlarına saldırısı

Nisan'ın ilk günü polis ve jandarma İstanbul'un çeşitli semtlerinde bulunan öğrenci yurtlarına baskınlar düzenledi. Komandoların çeşitli yurtları kurşun yağmuru na tutması üzerine, harekete geçen panzerle takviyeli ve çelik yelekli polisler ve jandarma Site, Niğde ve Balıkesir öğrenci yurtlarını basmıştır. Üç yurttan kalan toplam 600 civarında öğrenci gözaltına alınarak yurtlar tamamen boşaltılmıştır. Dergimiz baskıya girmeden önce bize ulaşan son haberlere göre 45 öğrenci gözaltındadır ve işkence görmektedir.

Serbest bırakılan öğrencilerden muhabirimizin topladığı bilgilere göre polisin harabeye çevirdiği yurtlar içinde barınmayacak hale getirilmiştir. Site Yurdu öğrencileri yurdun 1 gün polis işgalinde kaldığını ve traş makinası, radyo, ayakkabı gibi birçok eşyalarının kaybolduğunu söylemişlerdir. Öğrenciler yurttan ve poliste kendilerine işkence yapıldığını belirtmişlerdir.

Site Yurdu öğrencileri yurtlarının öteden beri boşaltılmak istendiği belirterek "bu baskılar bizi yıldırılmaz, yurdu terketmemeye kararlıyız" demişlerdir.

Öte yandan Atatürk Öğrenci Sitesi'nde öğrenciler faşistlerin ve polislerin saldırılarına karşı mücadele etmektedirler.

Manzarayı tamamlayan diğer bir olay ise, Ankara'da cereyan etmektedir. Bir süre önce MHP vanlısı Rektör Hasan Tan ODTÜ yurtlarındaki öğrencileri tamirat bahanesiyle yurtlardan çıkarmak istemişti. ODTÜ yurdu şu anda jandarma kordonu altındadır. Öğrenciler yurtlardan çıkmamak için direnmektedirler.

MC iktidarını bir süreden beri üniversite ve yüksek okullarda sürdürdüğü baskı ve tertipleri, şimdi de öğrenci yurtlarına yöneltmektedir. Son baskınlar ve ODTÜ yurdundaki olaylar MC'nin yurtları da faşist işgal altına sokma planlarının bir parçasıdır. Öğrenciler bu baskı ve tertiplere karşı direnmektedirler. Geniş öğrenci kitleleri aralarında birliği sağlayarak yurtlarına sahip çıkacak ve MC'nin tertiplerini boşa çıkaracaklardır.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

DÖRT TUTUKLU YAZIŞLARI
MÜDÜRÜ YURTSEVER BASIN
ÜZERİNDEKİ BASKILARI
KINADI

Sağmalcılar Cezaevinde tutuklu bulunan dergimiz Yazışmaları müdürlerinden Kemal Doğan ve Leyla Cümbüş, Halkın Yolu dergisi yazışmaları müdürü Mehmet Cerik ve Halkın Gücü dergisi sahibi Mehmet Özgül basına ortak bir açıklama yapmışlardır. Açıklamada yurtsever basın üzerindeki baskılar ve askeri mahkemelerin basına müdahalesi protesto edilmekte ve şöyle denmektedir:

"Askeri mahkemelerin basın mensuplarını yargılaması tamamen kanunsuzdur. Basın yolu ile işlenen suçlarda görevli mahkeme askeri mahkemeler değil, Basın Yasası'nın açıkça gösterdiği gibi sivil mahkemelerdir. Askeri mahkemelerin basın suçlarında kendisini görevli sayarak basın mensuplarını yargılaması Anayasa'da ifadesini bulan tabii hakim ilkesinin açık bir ihlalidir..."

"Uluslararası kuruluşlarca da "ÖZGÜRLÜK YILI" olarak ilan edilen 1977 yılında basın özgürlüğü için bütün yurtsever demokrat ve devrimci basın birleşmeli ve mücadele etmelidir."

Ayvalık'tan 220 yurttaş :

"Basınla ilgili davalara askeri mahkemeler bakamazlar. Ancak HALKIN SESİ gazetesi-ne yapılan baskılarla bu kural işlemez hale getirilmiştir.

"Bizler aşağıda imzaları bulunanlar, yurtsever basına yapılan bütün baskıları şiddetle protesto ediyoruz."

ERZURUM'un Şenkaya ilçesinden 55 yurttaş :

"Kemal Doğan, Leyla Cümbüş, Mehmet Cerik gibi yurtseverleri tutuklamakla halkın devrimci mücadelesini durduramazlar. Yazışmaları müdürlerinin tutuklanmasını protesto ediyor ve derhal serbest bırakılmalarını istiyoruz."

Toprak-İş Pazarcık Şubesi Kongresi yapıldı

Pazarcık Ovası'nda çalışan tarım işçilerini kapsama alan TOPRAK-İŞ Sendikası Pazarcık şubesinin I. Olağan Kongresi 26 Mart 1977 günü yapıldı. Kongrede tarım işçilerinin durumu anlatıldı ve talepleri dile getirildi. Faaliyet raporunun okunmasından sonra seçimlere gidildi. Yönetim kurulu başkanlığına Emrah Soyuer getirildi. Daha sonra kongreye katılanların oybirliğiyle Rusya'yla yapılması tasarlanan işbirliği anlaşmasını ve ZANU heyetinin sınırışı edilmesini protesto eden iki karar alındı.

MEM-DER Genel Kurulu Ankara'da toplandı

Memurlar Derneği'nin (Mem-Der) İkinci Olağan Genel Kurulu 26-27 Mart 1977 günleri Ankara'da toplandı. Ankara, Bolu, Bursa, İzmir, Pülümür, Karaman, Ulukışla, ve Silifke şubelerinden 38 delegenin katıldığı genel kurulda örgütün çalışmaları eleştirildi. Delegeler, Mem-Der'de dar kapıcılığın hala yaşadığı üzerinde durdular. Bir delege, Mem-Der'in bir parti gibi görülmesinin doğurduğu sakıncalar üzerinde durarak Mem-Der'in bütün memurların örgütlü olarak hareket etmesini, bütün memurları etrafında birleştirecek bir siyaset izlemesini istedi. Özellikle memur sorunlarıyla daha yakından ve daha sıkı ilgilenilmesi gerektiği birçok delegenin ortak dileği olarak ortaya çıktı. Pülümür delegesi Hasan Son, Pülümür'de yapılan bağımsızlık yürüyüşüne katıldıkları için uğradıkları baskı ve kıyımları anlattı. Hasan Son, Memurların Sesi dergisinin sadece Ankaralı memurun dergisi imiş gibi kınamasını eleştirdi. Birçok delege Mem-Der'in yayın organına daha büyük önem vermesini, memurlarla daha sıkı bağlar kurularak canlı bir dergi çıkarılmasını, derginin yayılmasının da ancak bu temelde güçlendirilebileceğini belirtti. Delegelerden Burhan Er, yönetim kurulunun geçen yıl yaptığı programın çok kapsamlı olduğunu ve bunun kağıt üzerinde kaldığını söyledi. Yöneticilerde liberalizm gördüğünü söyleyen Burhan Er, doğru bir yönetimle Mem-Der'in memur kitlelerini başarılı bir şekilde kucaklayabileceğini ifade etti.

Eleştiriler üzerinde duran Mem-Der Genel Başkanı Şamil Perk, hazırlanan Kongre raporunda bile dar kapıcı hatalar bulunduğunu söyledi. Mem-Der'in dar kapıcılık hatasını uzun zamandan beri tespit etmiş olduğunu ancak bunu gidermek için yapılan çalışmalarda yeterli başarı elde edilemediğini ifade etti. Şamil Perk

Kızıldere katliamını protesto ediyoruz

Mahir Çayan, Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Saffet Alb Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Nihat Yılmaz, Hüda A - rıkan, Sinan Kazım Özüdoğru ve Sabahattin Kurt bundan 5 yıl önce Kızıldere'de faşist diktatörlük tarafından katledilmişlerdi. 30 Mart 1972 günü Kızıldere köyünde, 10 yurtseverin buldukları ev Ankara'dan özel olarak getirilen polis ekipleri ve komando birlikleri tarafından sarıldı. Bombalarla, havanlarla, makineli tüfeklerle saldırıya geçen polisler ve komando birlikleri 10 yurtseveri bu evde hunharca katlettiler. Bu olay 12 Mart'ta kurulan Amerikancı faşist diktatörlüğün halka karşı giriştiği zulmün bir parçasıdır. Kızıldere katliamının yapıldığı günler faşist diktatörlüğün halka karşı azgın bir terör kampanyasına giriştiği günlerdi. Halkımız en karanlık günlerde bile faşizme boyun eğmedi. Kızıldere'de şehit olan 10 yurtsever de halkın safında mücadele ettiler ve faşist teröre göğüs gerdiler.

Beşinci yıldönümünde Kızıldere katliamını bir kez daha protesto ediyoruz.

ANKARA VALİSİ TÜM PTT-DER'İ YİNE KAPATTI

Tüm PTT Personeli Derneği (TÜM PTT-DER) 21. 3. 1977 tarihinde Ankara Valiliği tarafından 1 ay süreyle kapatıldı. Kapatma kararına derneğin Dernekler Yasasının 42. maddesine muhalefet ettiği gerekçe olarak gösterilmektedir. TÜM PTT-DER bundan bir süre önce yine valilik tarafından kapatılmış, ancak kararın ka-

nunsuzluğu tesbit edildiğinden yeniden açılmıştı. Dernek Başkanı Nuri Haşar bu konuda yaptığı açıklamada valinin memurların örgütlenmesine yönelttiği saldırıları eleştirmiş, tüm memurları ve demokratik kuruluşları Vali Durmuş Yalçın'ın istifası için mücadeleye çağırmıştır.

ekonomik talepler için mücadelenin güçlendirilmesi gerektiğini, bunun memurlar üzerindeki ağır siyasi baskılarla mücadeleyle birlikte yürütüleceğini vurguladı.

Genel Kurul gelecek dönemde çözüm için mücadele edilmesi gereken memur sorunlarını saptadı. Bunlar arasında, grev, toplu sözleşme ve sendika hakkının alınması, memurlara sıyaset yasağına son verilmesi, aday memurlar ve gizli teziye uygulamalarına son verilmesi, işe girişte güvenlik ve MİT soruşturmalarına son verilerek, işe giriş, terfi, nakillerde fırsat eşitliğinin sağlanması, gösterge tablosunun en az gösterge rakamı 500, en yüksek gösterge rakamı 1055 olarak yeniden düzenlenmesi, başlangıç derecelerinin küçük memurların lehine olarak değiştirilmesi, MEYAK kesintilerine son verilmesi ve birikmiş kesintilerin memurlara geri verilmesi ile diğer ekonomik ve demokratik talepler yer almaktadır.

Mem-Der Genel Kurulu ayrıca "Yeni Çarlar la İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyamıza ve Vatan gazetesi tarafından yürütülen "Özgürlük Yılı" kampanyasına katılmaya karar vermiş ZANU temsilcilerinin sınırışı edilmesini protesto etmiştir. Genel Kurul Kayseri'de tutuklu bulunan devrimci sanatçı Yılmaz Güney'e bir telgraf çekerek "revizyonizme ve faşizme karşı mücadelede" omuz omuza olduğunu belirtmiştir.

Mem-Der Genel Kurulu sonunda yapılan seçimlerde ise Genel Başkanlığa yeniden Şamil Perk getirilmiş, yönetim kurulu üyelerine ise Ahmet Kaya, Göksel Olcaytu, Çetin Özkarar Mehmet Daşar seçilmişlerdir.

Mitinglerde devrimci

Geçen hafta Gaziantep'te yapılan CHP mitinginde sloganlar yüzünden bazı olayların çıktığını gazeteler yazdı. Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte mitinglerde tutum ve atılacak sloganlar sorunu yeniden güncellik kazanmaktadır.

Devrimci tutum, doğruluğuna inandığımız sloganları ne pahasına olursa olsun haykırarak mıdır? Bazı gruplar arasında böyle bir anlayışın sürüp gi-

Devrimci kadınların açıklaması

İstanbul devrimci kadınlar Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarlarının 26 Şubat 1977 günü İstanbul CHP Kadın Kolu'nun düzenlediği "Evlat Acısına Son" yürüyüşündeki tutumlarını eleştiren bir yazı göndermişlerdir. Yazıyı kısaltarak sunuyoruz :

"... Bizler Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarlarına yürüyüşe 'Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye' pankartıyla katılmanın orada kesinlikle bir çatışma doğuracağını ve ister istemez CHP'li kadınlarla çatışmak zorunda kalacağımızı söyledik. Devrimcilerin yürüyüşe tek tek ve dağınık bir şekilde katılmalarını ve kadınlarla yol boyunca konuşarak, onlarla ilişkileri geliştirmelerini ve revizyonistlere karşı uyarılarını önerdik..."

"Yürüyüş başlayınca yürüyüş kolunun arkasında bulunan Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarları 'Kahrolsun Faşizm ve Sosyal Faşizm' pankartını açtılar. Ve çatışma çıktı. Onlar bu tutumlarıyla revizyonistlerin 'saldırgan maocular' demogojisine zemin yaratmışlar ve yurtsever kadınların birliğini baltalamışlardır. CHP'li birçok yurtseverin kafasında haklı yürüyüşlerini 'maocuların' sabote ettiği izlenimi doğmuş ve devrimcilere karşı şüphe ve güvensizlik yaratılmıştır. CHP'li yurtsever kadınlarla devrimciler arasındaki ilişkiler zedelemiştir."

tiği gözlenmektedir. Bu gruplar kendileri tarafından düzenlenmeyen ve yurtsever kitlelerin katıldığı çeşitli miting ve toplantılarda çatışma çıkarmak pa hasına bazı sloganları bağırarak devrimci bir başarı saymaktadırlar. 1975 yılındaki CHP mitinglerinde sık rastlanan bu davranış daha sonraki birçok miting ve toplantıda tekrarlanmıştır. Son zamanlarda İstanbul'da CHP Kadın Kolları'nın düzenlediği "Evlat Acısına Son" mitinginde bunun açık bir örneği görülmüştür. Orada olaylar çıkmasına yol açarak İGD'lilerin ekmeğine yağ süren Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarları sonradan yaptıklarını bir başarı gibi göstermeye çalışmışlardır.

Halkın Kurtuluşu kendi düzenlediği mitingde Mihri Belli ile uzlaşabilmek için kolayca terkedebildiği sloganları CHP'li kitlelerle devrimcilerin arasını açmak söz konusu olunca sözde kararlı bir şekilde bağırılmaktadır. Her iki durumda da devrimci sloganlara zarar vermiştir.

Devrimci sloganlar bir grubun özel malı veya simgesi midir? Ancak bu sloganları hayata geçirmek diye bir sorunu olmayanlar bunları bir kavga ve bölünme aracı haline getirebilirler. Devrimci sloganlara verilebilecek en büyük zarar, onları kitlelerin tepkisini doğuracak şekilde kullanmaktır.

Kitleler birleştirilmeden, seferber edilmeden sloganlarımızın zafer kazanması olanaksızdır. Çünkü bunu başarabilecek güç sadece kitlelerdeki, işte devrimci sloganları kitlelerden kopmanın bir aracı haline getirenlerin kavrayamadıkları gerçek budur. Onlar devrimin kitlelerin eseri olacağını hala içlerine sindirememişlerdir. Bu tür davranışlar ki me hizmet etmektedir ?

Devrimcilerle kitlelerin ve özellikle CHP'li yurtsever kitlelerin arasını açma çabaları faşistlerden ve özellikle revizyonistlerden kaynaklanmaktadır. 1975'teki mitinglerde polis ve MİT'in devrimci kişilerine girerek çıkardığı olaylar hatırlardadır. Önümüzdeki dönemde bu yöndeki çabaların daha da yoğunlaşacağı görülmektedir. Bir yandan devlet kuvvetleri provokasyonlara girişirken öte yandan revizyonistlerin kitleleri bölmek ve çatışmalar yaratmak için her yolu kullanacakları açıktır. Revizyonistlerin CHP içine sızarak veya CHP'li kisvesi altında tertiplere giriştikleri şimdiden gözlenmektedir. Bunun en açık örneği CHP Kadınlar Kolu'nun yürüyüşünde görülmüştür. Revizyonistler bir yandan MC'l-

Cumhuriyet ispata ç

Cumhuriyet gazetesi 28 Mart tarihli sayısının birinci sayfasında "Aydınlıkların" CHP'nin Gaziantep mitinginde olay çıkarttıkları şeklinde bir habere yer verdi. AYDINLIK dergisinin yazarları müdürü Doğan Yurdakul basına bir açılama yaparak ne AYDINLIK'ın ne de AYDINLIK dergisinin görüşlerini savunanların olayları bir ilgisi bulunmadığını belirtti.

Cumhuriyet gazetesinin devrimciler hakkında da gerçeğe uymayan izlenimler yaratma çabası uzun zamandan beri gözlenmektedir. 5 Şubat TÖB-DER mitinginde yurtsever öğretmenlere ve halka karşı girişilen revizyonist saldırının sorumluluğunu dahi devrimcilere yıkmaya çalışılan yazılar yayınladığı hatırlardadır. Gaziantep mitinginde dolayısıyla yazılan haber ise Cumhuriyet'in yalan haber yayma tutumunda ısrarlı olduğunu ortaya koymuştur.

veya karşı mücadele ediyormuş gibi görünerek CHP saflarına sızmakta, öte yandan CHP'li kitlelerle devrimcilerin arasını açmaya çalışmaktadırlar.

Bazılarının ise, devrimcileri kitlelerden koparmaya yönelik tertipleri gazete sütunlarında tamamlamak ve yaymak için sabırsızlandıkları anlaşılmaktadır. CHP'nin Gaziantep mitinginde çıkan olayları proleter devrimcilere yıkmak için Cumhuriyet gazetesinin yaptığı yayın bunu kanıtlamaktadır. Bütün bu gerçekler devrimci uyanıklığın ve sorumluluğun önemini göstermektedir.

Devrimcilerin görevi kitleleri iki süper devlete karşı seferber etmektir. Kitlelerin iradesine rağmen ve başkalarının miting ve toplantı yapma hakkını hiçe sayarak bazı sloganları bağırarak bir avuç insan görüntüsüyle bunun sağlanamayacağı ortadadır. Miting ve toplantılarda devrimci tutumun biricik ölçüsü kitlelerle birlikte hareket edebilmektir. Kalan olayların etkisi miting alanları ve toplantı salonlarıyla sınırlı kalmıyor. Halkın büyük çoğunluğunun desteğini kazanmamızı sağlayacak bir eylem çizgisi izlemek başlıca görevdir. Her durumda aktif bir

Bireysel terör kimin hizmet

Bazı örgütlerin iş adamlarını kaçırarak, işyerlerini ve bankaları soyacakları gibi haberlere büyük basında sık sık rastlanmaktadır. Çoğunluğu MİT ve polis tarafından sızdırılan bu haberlerin kısa süre sonra olaylar tarafından doğrulanması herkes için uyarıcı olmalıdır. Nitekim, 25 Ocak tarihinde böyle bir habere yer veren Hürriyet gazetesi, bir hafta sonra olacağını önceden bilebilmişti. Gene Milliyet'in 16 Mart'ta verdiği "eylemcilerin anarşik hareketlere girişecekleri" yolundaki haber de aynı şekilde kısa bir süre içinde doğrulandı. Bu durum kitlelerden kopuk maceracılığın hakim sınıfların aleti olabileceğini, bireysel terörün her türlü provokasyona kapıyı açık bıraktığını yeteri kadar göstermektedir.

Bireysel terör eylemlerinin hakim sınıfların siyasi buhranının derinleşmesine paralel olarak yoğunluk kazanması da üzerinde durulması gereken diğer bir noktadır.

Son olarak elimize geçen "Halkın Devrimci Öncüleri" imzalı bir bildiri yapılacağını, Hürriyet ve Milliyet gibi gazetelerin önceden haber verdiği eylemlere sahip çıkmaktadır. Bildiride açıklandığına göre, bu eylemlerle "devrim propagandası" yapıldığı sanılmaktadır. Hangi propaganda? Bildiriyi yazanlar gazeteleri devrimin propagandası için bir araç

olarak kullandıklarına inanmaktadırlar. Oysa bu haberlerin basında yer bulmasının da belirli dönemlerle ilgili olduğu açıkça görülmektedir. Bazı dönemlerde günde beş banka soyulsa bile tınmayan basının, siyasi buhranın daha da derinleştiği dönemlerde ise, allayıp pullayacak haber aradığı "anarşik olay" adı takılan bireysel terör eylemlerinin reklamına giriştiği bir gerçektir.

Terör eylemlerinin amacı söz konusu bildiride "oligarşiye karşı savaşabileceğini göstermek" şeklinde açıklanmaktadır. Bireysel terör hakim sınıfların devleti karşısında daima güçsüz kalmıştır. İddianın tam tersine bireysel terör kitlelere devletin güçsüzlüğünü göstermek yerine, onun çok güçlü olduğu izlenimini vermektedir. Devletle boy ölçüşebilecek biricik güç kitlelerin gücüdür. Bireysel terör kitleleri sürü yerine koyarak, kitlelerin seferber edilmesi yerine onun dağılmasına yol açarak hakim sınıfların devletin ömrünü uzatmaktan başka bir şeye hizmet etmemektedir.

Bireysel terör eylemleri kitlelere hangi hedefi gösteriyor? Yıkılması gereken hakim sınıf kurumlarının duvarları ve kırılması gereken bu kurumların camları mıdır? Devrimin bir iktidar sorunu olduğu artık kavranmalıdır.

Bireysel terör eylemlerinin faşist terör ve zulmü örtbas ettiği de bir gerçektir. Sağa sola atılan

bombaların gürültüsü gerçek saldırganı gizliyor. Bugün kitlelere saldıran MC ve onun emrindeki faşist kuvvetlerdir. Bireysel terör ise kitlelere iki saldırganın çatıştığı izlenimini vererek faşizmin tecridini güçleştirmektedir.

Bireysel terörün yarattığı ortamdan revizyonistler de geniş ölçüde yararlanıyor. Maceracılığın umutsuzluğuna düşürdüğü birçok insan revizyonistler tarafından aldatılabilmektedir. Revizyonistler, kitlelerin acil taleplerinin savunucusu pozunda ortaya çıkabilmektedirler.

Öte yandan bireysel teröre başvuranların revizyonistlerle araya bir sınır çekmek şöyle dursun birçok yerde birlikte davrandıkları bilinmektedir. Geçene terörcülüğün revizyonizme geçiş sık rastlanan bir olaydır. Kitlelere güvensizlikten kaynaklanan bireysel terörizm yenilgilerin sebebinin kitlelerin pasifliğine bağlayarak revizyonizme sürüklenmektedir. Maceracılığın yoğunlaşmasıyla birlikte revizyonizmin güç toplamasının bir nedeni de budur.

Bildiriler yayınlarken çeşitli terör eylemlerine sahip çıkanların önlerinde ders almaları gereken önemli dencyler durmaktadır. Yakın geçmişte böyle mücadele yöntemlerine başvuranların birçoğu da hakim sınıfların safına geçmiştir. Kitlelerin gücüne inanmayanların hakim sınıfların gücü karşısında boyun eğdikleri görülmüştür.

azetesini iyoruz

CHP mitinglerinde kavga çıkarmak gibi olaya AYDINLIK'ın adını daha önce de bulaştırma ya çalışanlar olmuştur. Dergimiz MİT ve po- ni giriştigi ve anti-komünizmden kaynakla- bu tür çabaları bir çok defa teşhir etmiş- . Bugün ise özellikle CHP'li yarıseverlerle- leter devrimcilerin arasını açmak için daha- un bir çaba harcandığı görülmektedir. ZANU heyetinin çağırılması sırasında AY- NLIK'ın adını anmamak için elinden geleni- an Cumhuriyet'in CHP mitinginde olayçı- ıldığı şeklindeki yalanı uydurmak üzere AY- NLIK adını sık sık tekrarlamaktan kendini- adığı görülmüyor. Cumhuriyet gazetesini ver- i haberi ispsallamaya çağırıyoruz. Doğan Yur- ul'un yaptığı açıklamayı bir iddia şeklinde- zeterin son sayfasına sıkıştırmak yalanı dü- imek için yeterli değildir.

almalı ve kitlelerin nabzını elde tutmalıyız .- glere nasıl ve hangi sloganlarla katılacağı- omut durumda bu ilkelere uygun olarak saptı- r.

lisin ve revizyonistlerin tertiplerini boşa çı- - ilecek devrimci tutum budur. CHP'nin sosyal- ryalizme teslimiyet siyasetiyle de ancak kitle- azanan böyle bir çizgi izlenerek mücadele e- - leceği açıktır.

zım sloganlarımız bütün Türkiye halkının men- rini savunmaktadır. Sloganlarımızın sahibi kit- dir. Görevimiz bu gerçeği ete kemiğe bürün- ek, yani sloganlarımızı başta CHP'li kitleler- üzere bütün halkla birlikte haykırmanın yolu- lmaktır.

z devrimci sloganlarımızı revizyonistlere ve- lere karşı sonuna kadar savunacağız. Slogan- ızı kitlelere maletmek için her türlü çabayı- receğiz. Ancak sloganlarımızın bizi kitleler- oparma aracı haline dönüştürülmesine daima- çıktık. Bundan sonra da miting ve toplantılar- ay çıkaranlar, revizyonist tertiplere alet olan- aramıza kesin bir sınır çizeceğiz.

nde?

ıldiriyi yayınlayanlar "adi gangsterlik niteliğin- eylemlerle" kendi yaptıklarının karıştırılmama- istemekte ve gangsterlik olaylarını "şiddetle kı- klarını yazmaktadırlar. "Devrimcilik" cilası o- arın özünü değiştirebilir mi? Öylesine bir ey- ki, gangsterlik olaylarıyla karıştırılmaması i- bir bildiri ile açıklanması gerekmektedir. Peka- ildir dağıtanların devrimciliğinin delili nedir? -eler yapılan işe bakarak hüküm vermektedirler.

revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşan- maceracılık konusundaki tutumları üzerinde de- lmalıdır. Onlar ilkesiz güç toplama tutumu için- eçmişin maceracı çizgisinde olumlu bir yan bul- a gayret etmektedirler. Oysa maceracılık dün- ardı, bugün de vardır. Dünyün maceracı temeli- rinde işte bu yazıda ele aldığımız bildirinin sö- ettiği eylemler yükselmektedir. Revizyonizm- sosyal-emperyalizmle uzlaşanların geçmiş mace- racı bundan başka bir şeymiş gibi gösterme çar- rı boşunadır.

bugün hayatını devrim için adamaya hazır onlar- sanın enerjisi macera yollarında boşuna heder- ıktadır. Halkın gerçek devrimci öncülere ihti- duyduğu bu dönemde bu çok büyük bir kayıptır .- kes maceracılığın bugün oynadığı rol ve geldiği- a üzerinde ciddiyetle düşünmelidir.

Türkiye'yi karanlığa boğan bağımlı enerji politika sıdır

SOSYAL-EMPERYALİSTLER ENERJİ BUNALIMINDAN YARARLANMAYA ÇALIŞIYOR

Son günlerde yoğunlaşan elek- trik kısıtlamaları, ülkemizin içi- ne düşürüldüğü ekonomik bunalı- min artık sanayinin çarklarını dur- durma noktasına geldiğini gösteri- vor. MC iktidarı buhranı gizle- mek için, sıkıntının direk yıkılma- larından doğduğu, geçici ve arızı- bir sıkıntı olduğu yalanlarına sar- rılıyor. Buhranın gerçek nedeni di- şa bağımlı enerji politikasıdır.

Yurdumuzda hegemonya kur- maya çalışan bütün emperyalist- lerin ilk el uzattıkları alanlardan- biri enerji oldu. İçinde bulunduğu- ğumuz bağımlılık şartlarında, san- trallerin yapımı büyük ölçüde dış- kredilere bağlıdır. Emperyalistle- rin krediyi kesmeleri halinde, e- nerji yatırımları da durmaktadır. Nitekim, bugün Seyitömer Termik- III, Tunçbilek Termik I ve II gibi- inşa halindeki bazı santraller kre- di bulunamadığı, döviz ayrılama- dığı için tamamlanamamakta, e- nerji ihtiyacı ile enerji üretim- miktarı arasındaki açık gittikçe- büyümektedir.

Milli kaynaklarımıza dayanan- bir enerji politikası yerine, em- peryalist menfaatlere uygun bir- politika uygulayan işbirlikçi ikti- darlar, enerji üretimimizi önem- li ölçüde petrole bağlayarak ba- ğımlılığı daha da arttırmışlardır. Elektrik üretiminin petrole dayan- dırılması döviz ihtiyacını daha da- artırıyor. Döviz yokluğu dolayı- sıyla petrol ithal edilmediği za- manlarda elektrik üretimi de bü- yük ölçüde düşüyor.

Mart ayı başında Irak'ın İske- derun petrol boru hattına petrol- pompalamayı durdurması ile bir- likte enerji bunalımı bugün içinde- bulunduğu muhtemel boyutlara ulaştı. Dö- viz rezervleri tükendiği için pet- rol ithal edilemiyor, petrol rez- ervleri tükendiği için de termik- santrallara yakıt verilemiyor. Geç- tiğimiz 10 gün içinde motorinle ça- lışan santrallerin devreden çıkma- sı ile enerji bunalımı hızla derin- leşti. Türkiye'nin büyük bir kısmı- saatlerce karanlıkta kaldı, fabri- kalar durdu. Sözü edilen arızala- rın yoğunlaşması rastlantı değil, buhranın sonucudur. Bu şartlarda

"yetkililer" in elektrik kısıtlama- larının yakında sona ereceğine da- ir açıklamalarına rağmen enerji- bunalımının önümüzdeki günlerde- artarak sürmesi beklenmektedir.

Ülkemizin içine düştüğü buhran- sosyal-emperyalistlerin işine ya- rıyor. MC iktidarı enerji açığını- elektriğimizin şalterini Rusya' ya- teslim ederek kapatmaya çalışı- yor. Bu, bir emperyaliste bağlan- manın ortaya çıkardığı buhrana- karşı bir başka emperyaliste, da- ha tehlikeli bir emperyaliste bağ- lanmak demektir. Üstelik bu ba- ğımlılık daha ileri bir bağımlılık- tır. Sadece teknoloji ve üretim- kaynağı olarak bağlanılmıyor, şal- ter teslim ediliyor. 1976 yılında- kendi elektriğini Rusya'dan alan- Bulgaristan'dan elektrik alınmaya- başlandı. 1977 başında imzalanan- bir sözleşme ile de Sovyetler Bir- liği'nden her yıl artan miktarlar- da elektrik satın alınması karar- laştırıldı.

Sosyal-emperyalistler bir yan- dan enerji buhranının yararlanı- vorlar, öte yandan ise, bu buhra- nı daha da geliştirmeye çalışıyor- lar. Gazeteler Irak Devlet Başkan- Yardımcısı Saddam Hüseyin'in- Mart ayı başında, Moskova dönü- şü Ankara'ya yaptığı "sürpriz zi- varet"i bu açıdan anlamlı bulmuş- lardır. Bu ziyaretin hemen arka- sından Çağlayangil planlanan za- mandan önce "apar topar" Mosko- va'ya gitmiş. Saddam Hüseyin'in- Irak'a dönüşünün hemen ertesinde- de Türk-İrak petrol boru hattı "ar- ızalanmıştır". Sovyetler'in li- man kolaylığı karşılığında Kara- deniz'de rafineri kurmayı teklif et- neleri de aynı tarihlere rastla- maktadır.

Komşu ülkeler arasında karışık-lık çıkarmak, ortalığı bulandır-

mak, sonra da güçlüklerden yarar- lanarak şantaj yapmak Yeni Çarla- rın başlıca siyasetlerinden biridir. Basında yer alan haberler ve bü- tün belirtiler sosyal-emperyalist- lerin enerji sistemimiz üzerinde- tekel kurmaya hazırlandıklarını- göstermektedir. Şalterin ucunu ya- kalayan Yeni Çarlar şimdi elek- trik enerjisi bağımlılığını, petrol- yolu ile bağımlılık biçiminde yay- gınlaştırmak istiyorlar. Nitekim- son zamanlarda gazetelerde çıkan- haberlerden biri de Sovyetler'den- 20 bin ton motorin ithal edildiği- haberi oldu. Karadeniz'de kurma- yı teklif ettikleri rafineri de bu ba- ğımlılığa bir hazırlıktır. Ülkemi- ze petrol Irak ve Suriye üzerinder- ve Akdeniz'den geliyor. Karadeniz- bu giriş noktalarından en uzak böl- gemizdir. Yeni Çarlar satmayı ta- sarladıkları kendi petrollerine uy- gun bir rafineri kurmak istiyorlar.

Dün elektrik enerjisi sıkıntısı i- çinde kıvranan MC iktidarına, Ar- paçay Barajının temelini atmak i- çin "siyasi belge" imzalanmasını- şart koşan Rusya, bugün de pet- rol sıkıntısı yüzünden rafineri kar- şılığında deniz üssü istiyor. Tür- kiye'nin içine düştüğü buhran de- rinleştikçe Yeni Çarların taleple- ri de artıyor.

MC ise gerçekleri halktan giz- lemeye çalışıyor. Sovyetler'in ta- leplerini gizliyor, imzalanması- teklif edilen anlaşmanın içeriği- hakkında tek söz söylemiyorlar . Petrol krizinin sebebi olarak Türk- Irak petrol boru hattındaki arıza- vı ileri sürüyorlar. Elektrik ke- sintisinin sebeplerini yıkılan di- reklere bağlamaya çalışıyorlar . Büyük tayfunlar kasırgalar mı ol- du da direkler birdenbire yıkıl- maya başladı? Bu direkler eski- den hiç mi yıkılmazdı?

Rusya'nın enerji zammıyla Doğu Avrupa'nın sırtından vurduğu kâr = 1 milyar 400 milyon ruble

Alman İktisadi Araştırmalar- lar Enstitüsü'nün yayınladığı- bir rapora göre, Sovyet sos- yal-emperyalistleri Doğu Av- rupa'daki Komekon ülkelerine- sattığı enerji ürünlerine yap- tığı zamdan, sadece 1975 yı- lında fazladan 1 milyar 400- milyon rublenin üstünde kar- elde etmiştir. Bu rakam, ör- neğin, Macaristan'ın aynı yıl- Sovyetler Birliği'ne yaptığı- ihracata eşittir.

Yayınlanan araştırmaya gö- re, Sovyetler Birliği ham pet- rol, antrasit kömürü ve kok- kömürüne ortalama yüzde 90, doğal gazı yüzde 60 ve taş kö- müre yüzde 120 zam yapmış- tır. Sosyal-emperyalistlerin- Komekon ülkelerine zorla ka-

bul ettirdiği hammadde fiyat- sistemine göre, Rusya'nın Ko- mekon ülkelerine sattığı ener- jinin fiyatları bu yıl da yüzde- 30 artacaktır. Sosyal-emper- yalistlerin enerji fiyatlarına- her yıl zam yapmaları karşı- sında, Komekon ülkeleri bu- yükü kaldıramamakta, Sovyet- ler Birliği'nden aldıkları ener- ji miktarını azaltıcı tedbirler- almakta ve Sovyetler Birliği'- ne sattıkları malların fiyatla- rını yükseltmeye çalışmakta- dırlar. Sovyet hammadde fiyat- larının görülmemiş bir hızla- yükselmesine rağmen, bu ül- kelerin sosyal-emperyalistle- re ihraç ettikleri malların fi- yatlarında ancak yüzde 15- 20- arasında bir artış olabilmek- tedir.

Halkımız
Yeni Çarlarla
İşbirliği
Anlaşmasına
Hayır Diyor !

KAMPANYAMIZA, YURDUMUZ YÜZLERCE MEKTUP

MUĞLA

Milas Kırcağız Köyünden
37 yurtsever işçi, öğrenci ve şoför :

"Sömürücü, gözü doymaz, büyük ve zengin devletler, yoksul ülkelere yardım eder gibi görünüp her türlü yeraltı ve yerüstü zenginliklerini ele geçirmeye çalışırlar. Bunun için bu ülkeleri kendilerine bağımlı hale getirirler. Rusya da aynı yalan ve hilelerle Türkiye'yi 'dostluk' anlaşmalarıyla köleleştirmek istiyor. İşte bunun için bu anlaşmaya karşı koyacağımız imzanın büyük önemi vardır."

Turgut Reis Lisesi'nden Sadık Budak:

"Milli bağımsızlığımızın ve demokratik devrimin en tehlikeli düşmanı ve Üçüncü Dünya savaşının esas kaynağı Yeni Çarlarla yapılan ve yapılacak bütün anlaşmalar halkımızı köleleştirme anlaşmalarıdır.

"Hitler'in takipçisi Yeni Çarlarla 'dostluk ve işbirliği' anlaşması değil, komşumuz Yunanistan ve diğer Üçüncü Dünya ülkeleriyle dostluk ve işbirliği anlaşması,

"Savaş kundakçısı Yeni Çarlarla, 'saldırmazlık paktı' değil, komşumuz Yunanistan'la saldırılmazlık paktı istiyoruz.

"İşte Türkiye halkının altına imza atabileceği anlaşmalar bunlardır."

İSTANBUL

Alibeyköy'den Selahattin Koçbaş, Hasan Dönmez, Aydın Bursa, Celal Kazanmaz :

"Hükümetin Rusya'yla yapacağı siyasi işbirliği anlaşmasına karşı çıkıyoruz. Bu düşmana karşı yurtsever halkımızla omuz omuza mücadelede kararlıyız"

Çağlayan'dan 28 yurtsever işçi, çırak ve öğrenci :

"Sosyal-emperyalistler MC ile imzalamak istedikleri 'dostluk ve işbirliği' anlaşması ile ülkemizi siyasi devletimlere altına almak istemektedirler. Biz aşağıda imzası bulunanlar bağımsızlığımıza göz diken Rusya ile hiç bir alanda işbirliği istemiyoruz. İşbirliği anlaşmasına kesinlikle karşı

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle imzalamaya hazırlandığı "dostluk ve işbirliği" anlaşması hakkında dergimiz bir anket açmış bulunmaktadır. Okuyucularımızın özellikle anketimizin ilk sorusunu cevaplandırmalarını diliyoruz. Son iki soruyu ise isteyen okuyucularımız ayrıca cevaplandırabilirler. Anketimize gelen cevapları bu sayımızda da yayınlamaya devam ediyoruz. Okuyucularımızın cevaplarında isim, meslek ve şehirlerini yazmalarını diliyoruz.

1. MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI-HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ ?
2. RUSYA'NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN ETKİNLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ ?
3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ ?

çıkıyoruz ve bu yoldaki bütün girişimleri protesto ediyoruz. "

ADANA

Sarıçam Mahallesinden Cuma Yılmaz, Kutlay Böke, Gülseren Özdemir, İsmet Arıncı, Salih Dalmış, Durdu Özdemir :

"Rusya ile yapılacak 'dostluk ve işbirliği' anlaşması yurdumuzu sosyal-emperyalistlere bağımlı hale getirecektir. Bu nedenle yapılan bu anlaşmaya şiddetle karşı çıkıyor ve protesto ediyoruz. "

Osmaniye Lisesi'nden Ali Aybay :

"Biz köle olarak başkasının boyundurduğunda yaşamayı değil, tam bağımsız olmayı istiyoruz. Bu anlaşmayı şiddetle protesto ediyoruz. "

Ceyhan Mercimek Köylüleri adına Halil Bozkurt, Mustafa Baş, Aptullah Toprak, Ramazan Ülkemen, Behçet Ateş, Kemal Aybars :

"MC'nin Rusya ile yapacağı 'dostluk ve işbirliği' anlaşması yurdumuz için her bakımdan tehlikelidir.

"Bizler Ceyhan ilçesinin Mercimek köylüleri olarak MC'nin yapacağı bu anlaşmanın kölelik anlaşması olacağını biliyor ve bu anlaşmayı şiddetle protesto ediyoruz. "

İZMİR

Atatürk Ticaret Lisesi 5/F Sınıfı

adına Mustafa Eser :

"Sosyal-emperyalistlerle MC hükümetinin yapmaya hazırlandığı 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına şiddetle karşı çıkıyoruz. Bu anlaşmanın yükü yine halkımızın üzerine yükleneyecektir. Bizler kanımızın son damlasına kadar mücadeleye söz veriyoruz. "

Bayraklı Çay Mahallesi halkından 26 yurtsever :

"Rus sosyal-emperyalistleri 'dostluk' anlaşması maskeli hegemonya ve halkımızı köleleştirme anlaşması imzalamak istiyorlar. Biz bu anlaşmanın köleleştirici olduğunu biliyor ve bu anlaşmaya HAYIR diyoruz. "

Tire'den İbrahim Utgan (Lise öğrencisi) :

"Yurdumuzu Amerika'ya da Rusya'ya da teslim etmeyeceğiz. Yurdumuza saldırırlarsa bu toprakları onlara mezar edeceğiz. "

TUNCELİ

Pülümür'den 29 yurtsever :

"Milli bağımsızlığın ve halkımızın can düşmanı faşist MC halka zulüm ve işkence uygulayarak ülkemizin kapılarını iki süper devlete açıyor. Rus emperyalistleriyle 'işbirliği ve dostluk' adı altında köleleştirici anlaşmalar imzalıyor. Yeni Çarlarla yapılan her anlaşma ülkemizin bağımsızlığına indirilen ağır bir darbedir. "

Pülümür'den Cemal Hüs, Hüseyin Er, Ahmet Gökçe, M. Kazım Antep, Aydın Ateş :

"Halkımızın ve milli bağımsızlığımızın can düşmanı olan Rusya ile yapılacak 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını protesto ediyoruz. "

Pülümür'den Şahin Demirebilek :

"MC'nin sosyal-emperyalizm ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına kesinlikle karşı çıkıyoruz. Bu anlaşma Türkiye halkına zulüm, sömürü ve kölelik getirir. "

KAHRAMANMARAŞ

Yürükselim Mahallesinden Şenel Kaplan (işçi), Mehmet Temizsoy (öğrenci), Ayşel Renkligül (işçi), Kurat Şengül (öğrenci), Hamza Çiçekdağı (öğ-

renci), İbrahim Kalındudak (öğrenci), Havva Temizsoy (öğrenci), Haydar Büyüksahin (öğrenci), Bektaş Temizsoy (öğrenci), Bazo Kaynak (öğrenci), Hasan Renkligül (öğrenci), Aziz Efraziyop (işçi) :

"Sovyet sosyal-emperyalizmi ülkemize 'dostluk ve işbirliği' anlaşması adı altında sızmak ve hegemonyasını genişletmek istiyor.

"Biz Maraş'ın Yürükselim mahallesi devrimcileri olarak HALKIN SESİ'nin açtığı bu kampanyaya yürekten katılıyoruz. "

Salmanpınak köylülerinden Salman İşcan (öğrenci), Ali İşcan (öğrenci), Hasan İşcan (işçi), Sultan İşcan (ev kızı) Mustafa Eşkin (işçi), Hüsnüye Eşkin (hemşire) :

"Faşist MC, eskiden ülkemizi ABD emperyalizmine satmıştı. Şimdi de Sovyet sosyal-emperyalizmiyle anlaşmalar yapıyor. Biz işçi, köylü ve öğrenciler olarak bu anlaşmaya hayır diyor ve protesto ediyoruz. "

Türkoğlu'ndan Şengül Köker, Adil Taftaf, Bora Köker, Fatma Taftaf Özbek köyünden İbrahim Gürbostan :

"HALKIN SESİ'nin açmış olduğu 'işbirliği ve dostluk' anlaşmasına hayır kampanyasına AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergilerinin bize vermiş olduğu devrimci mücadele azminden hızla katılıyoruz. Ve diyoruz ki : Dünya Ağalarına PAYDOS! "

ESKİŞEHİR

Endüstri Meslek Lisesi devrimcileri adına C. Korkut :

"Yeni Çarlar yapılacak anlaşmayla milli bağımsızlık mücadelemizi en gellemeye, yurdumuzu kendilerine bağımlı kılmaya çalışmaktadırlar. Fakat işler Rusya'nın planladığı gibi olmayacaktır. Halkımızın emperyalizm, sosyal-emperyalizme karşı mücadelesi durmayacaktır. Bağımsızlığımız iki süper devlete güven verme siyasetiyle değil, mücadeleyle kazanılır ve korunur. "

ANTAKYA

Reşit İsmail :

"MC'nin emperyalist Sovyetler Birliği ile imzalamak istediği 'dostluk ve işbirliği' anlaşması, bizi Amerikan emperyalizmine köle eden ikili anlaşmaları hatırlatmalıdır. Bu anlaşma Rusya'nın ülkemizi köleleştirme planının bir devamıdır. İki süper devlete güven verme siyaseti tehlikelidir. "

YENİ ÇIKTI

TÜRKİYE ÜZERİNE

Lenin Stalin Mao Dimitrov

AYDINLIK
YAYINLARI

15 TL. Genel Dağıtım : TÜRK DA
Hamam Sok. 4/2 Cağaloğlu — İstanbul

HER YERİNDEN GELİYOR

MEM-DER GENEL KURULU'NDA RUSYA İLE YAPILACAK ANLAŞMA PROTİSTO EDİLDİ

Memurlar Derneği (MEM-DER) II. Olağan Genel Kurulu "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyamıza katılmaktadır. Kongrede benimsenen metinde özetle şöyle denmektedir:

"Rusya ile MC'nin imzalayacağı sözde 'işbirliği ve dostluk' anlaşması gerçekte bir teslimiyet anlaşmasıdır.

"En tehlikeli düşmanla işbirliği, dostluk olamaz. Ancak dış bir mücadele olur.

"Memurlar Derneği II. Olağan Genel Kurulu olarak Rusya'ya teslimiyet anlaşmasına 'hayır' der ve tüm memurları bu anlaşmaya karşı mücadeleye çağırırız."

MANİSA

Gördes'ten Cemile Mutlu (lise öğrencisi):

"Rusya ile yapılacak 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına karşıyız. Rus sosyal-emperyalistlerine bizi sömürme fırsatını vermeyeceğiz. Halkımız la el ele verip, bunu başaracağız."

Süleyman Ertaş (işçi):

"Sosyal-emperyalistlerle yapılacak her türlü anlaşma iki milliyetten halkımızın zararına.

"İki süper devlete güven verilmez. Onlarla mücadele gereklidir. Çünkü her ikisi de dünya halklarının efendisi olmak istiyorlar."

Turan Camtez:

"Yeni Çarlarla yapılacak 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına bir yurtsever olarak HAYIR diyorum."

MALATYA

Hasan Gedik (öğrenci), Muzaffer Kırca (öğrenci):

"MC'nin Rusya ile yapacağı anlaşmaya kesinlikle karşıyız. Sosyal-emperyalistler ekonomimizin can damarlarına el attıktan sonra, şimdi de 'dostluk ve işbirliği' adı altında ülke-

mizi siyasi yönden kendine bağımlı hale getirmek istiyor."

ERZİNCAN

Molla Köyünden Hasan Yıldız, Ahmet Kaya, Hıdır Ayçil, Mehmet Yıldırım Hıdır Aydın:

"Rusya ile yapılan 'dostluk ve işbirliği' anlaşması bağımsızlığımıza zarar veriyor.

"Kapıdan kurdu kovarken, bacadan içeri giren kaplana yer vermemek için bu anlaşmaya karşı çıkmak gerekir."

Yalınca Köyünden 15 yurtsever:

"Bu anlaşmayı nefretle karşıyoruz. Yeni Çarlarla anlaşma yapmak, Türkiye'nin ezilen halklarını köleliğe götürür. Türkiye'de ırk, mezhep ayrımaksızın ezilen halkları bu anlaşmaya karşı mücadeleye çağırıyoruz."

ANTALYA

Gazipaşa Lisesi'nden Ahmet Sorguç, Akif Ceylan, Erol Erdoğan, Abdurrahman Bıçak, Nihat Kaptanoğlu, Naım Demiral, Ahmet Yıldız, Hasan Baş, Yaşar Yılmaz, Hasan Yılmaz, Ergün Şen, Hüseyin Çakmak, Bilal Aysu, Veli Üstün, M. Ali Kayel, Ali Salman, Zeki Tuncer, Avni Sarı, Ömer Demiral, M. Özgün, Ali Atalay, Ali Kaplan, Cemil Çetin:

"MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle yapacağı 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının halkımıza fayda değil, zarar getireceğine ve bizi köleleştirmek istediğine inanıyoruz. Bunu şiddetle protesto ediyoruz. İki milliyetten halkımız omuz omuza verdiği mücadele sonucu onların hegemonya planlarını paramparça edecektir."

ANKARA

Merkez Cezaevi'nden mahkum Ali Rıza Korkmaz:

"MC hükümetinin Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasından Türkiye' nin hiçbir menfaati yoktur. Bağımsızlığımız ancak Türkiye halkının mücadeleyle gerçekleşecektir."

Doğan Öntaş, Mustafa Koşar, Ali Yiğiter:

"Bizler RAY Sigorta işçileri olarak Rusya'yla yapılacak olan 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına karşı tüm yurtseverlere uyanıklık sağlamak ve ışık tutmak amacıyla açtığımız anketinizi destekliyoruz. Rusya'ya teslimiyet esaret getirir."

Ahmet Atilla (öğretmen), Mukadder Atilla (öğretmen), Azize Atilla (öğretmen), Yüksel Atilla (öğrenci), Yücel İnan Atilla (öğrenci), Fatih Atilla (işsiz), Cemile Atilla (ev kadını):

"Yeni Rus Çarları, yerinin önemi nedeniyle ülkemize el atmıştır. Bunu pekiştirmek için MC ile 'dostluk ve işbirliği' anlaşması yapmak istemektedir. Bu anlaşmaya şiddetle karşı çıkıyor, bütün halkı Rusya'ya karşı mücadeleye çağırıyoruz."

Nuri Güngör (öğrenci):

"MC'nin imzalayacağı bu anlaşmaya karşı çıkmak her yurtseverin görevidir."

Metin Çağlayan, Mustafa Eleman, Ayşe Kapalarlı ve 19 yurtsever:

"Yeni Çarlar verdikleri krediler ve anlaşmalarla yurdumuzu ipotek altına almaya çalışıyorlar. Sosyal-emperyalistler ülkemizi çatala sokulmuş lokma sanıyorlarsa aldandıyorlar."

Osman Atalan (öğrenci):

"Yeni Çarlar Türkiye'yi ve Akdeniz'i denetimleri altına almak için 'dostluk ve işbirliği' anlaşması imzalamak istiyor."

"Türkiye'nin yeni bir Çekoslovakya veya Angola olmasına asla müsaade etmeyeceğiz."

"ABD'ye karşı Rusya'ya güven vermek onun kucacağına düşeriz. Bizim güvencemiz Türkiye halkı ve diğer Üçüncü Dünya Ülkelerinin halklarıdır."

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyamız devam etmektedir.

Bu hafta dergimize gelen toplam 1270 imzanın dağılımı şöyledir:

Kayseri 183, Samandağ 162, Tire Lise öğrencileri 130, Karadeniz Ereğlisi 102, Samandağ Mağaralık köyü 78, Balıkesir 73, Çivril 59, Amasya ve çevresi 57, Samandağ Mızraklı köyü 43, Antalya ve Alanya 43, Ceyhan 36, Ankara 32, İstanbul 20, Menemen Emiralem köyü 27, İzmir Balçova 27, Menemen 14, Aydın Yenipazar II. ve çeşitli yerler 187.

Böylece dergimize şimdiye kadar gelen toplam 44,388 imzanın şehirlere ve ilkelere göre dağılımı şöyledir:

İstanbul	6548
Ankara	5181
Kahramanmaraş	4070
İzmir	3772
Tunceli	3106
Adana	2862
Gaziantep	2245
Sivas	1719
Manisa	1261
Antakya	1238
Konya	1186
Erzincan	996
Malatya	926
Denizli	739
Almanya	717
Bolu	648
Muğla	630
Mersin	595
Trabzon	462
Diyarbakır	427
Aydın	372
Antalya	361
Amasya	342
Elazığ	311
Ordu	239
Bursa	263
Zonguldak	256
Tokat	224
İsparta	195
Balıkesir	190
Kayseri	183
Eskişehir	180
Fransa	179
Kars	167
Afyon	160
Uşak	159
Giresun	158
Çanakkale	138
İsviçre	135
Samsun	128
Burdur	103
Çeşitli yerler	612

TOPLAM 44,388

DENİZLİ

TAVAS SOSYAL DAYANIŞMA DERNEĞİ adına Coşkun Matrak, İsmail Nangır, Yılmaz Kulaç, Mehmet Ali Sevis, Erol Pamukçu, Necdet Şanal ve 65 Denizlilii yurtsever:

"Yeni Çarlarla 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının imzalanması ülkemizin ABD emperyalizminin kucagından Rus Yeni Çarlarının kucagına atılmasına hizmet ediyor.

"Bağımsızlığımız iki süper devlete teslimiyet göstererek değil, onlara karşı silahlanarak ve mücadeleye kazanılır".

.....

ADANA

CEYHAN KUZUCAK KÖYÜ KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ:

"Kuzucak Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği olarak sosyal-emperyalistlerle yapılacak her türlü anlaşmaya karşıyız. Sosyal-emperyalistlerden halkımıza yarar değil, zarar gelir.

"Biz Türk ve Kürt halkı olarak bağımsızlığımızı zedeleyen her türlü anlaşmaya karşı mücadeleye hazırız. İki süper devletin hegemonyasına karşı mücadele eden bütün ülkelerle dayanışma içinde olduğumuzu açıklıyoruz."

MAO ZEDUNG SEÇME ESERLER

I. II. III. CİLT

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

I. CİLT 30 . II. CİLT 35 . III. CİLT 20 TL.

AYDINLIK
YAYINLARI

Genel Dağıtım: TÜR DA

Çağaloğlu Hamam sok. No: 4 - İSTANBUL
İsteme Adresi: PK. 242 Aksaray-İst

TÖB-DER GENEL MERKEZİ 7 ÖĞRETMENİ ÖRGÜTTEN İHRAÇ ETTİ

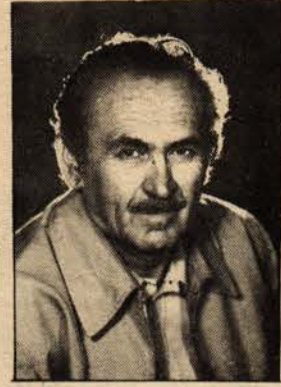
TÖB-DER Genel Merkezi, son olarak 7 öğretmeni örgütten ihraç ettiğini açıklamıştır. Genel Merkezin yayın organında yayınlanan Onur Kurulu kararına göre, Akhisar şubesinde Aybay Ahıskalı'ya üyelikten çıkarma cezası verilmiş, Yığılca şubesinde Hayati Çetin, Geve şubesinde Sedat Yılmaz, İstanbul şubesinde Naci Yaylalı, Hasan Girit, Güzide Çereren, Niyazi Demircan, ve İsmail Sarioğlu ise kesin ihraçla cezalandırılmıştır. Bu öğretmenlerin üyelikten atılmalarına gerekçe olarak "TÖB-DER'e Özgürlük" mitingine katılmaları, mitinglerdeki saldırganların İGD ve TSİP'li olduğunu söylemeleri ve Genel Merkez yöneticilerinin sosyal-emperyalizme hizmet eden siyasetlerini eleştirmeleri gösterilmektedir. Bir öğretmenin ihraçına ise, DİSK'i eleştirmesi gerekçe olarak gösterilmektedir.

Bundan bir süre önce 20 TÖB-DER şubesinin yönetim kurullarını fesheden Genel Merkez şimdi de tek tek üyelikten çıkarma cezaları yağdırmaya başlamıştır. Yurdumuzun bağımsızlığını savunmak ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı çıkmak suç olamaz. TÖB-DER Genel Merkezi TÖB-DER'i yurtsever bir örgüt olmaktan çıkarma çabalarını hızlandırarak, örgüt içi demokrasiyi hiçe sayan tutumlarıyla öğretmenlerin menfaatlerine en büyük düşmanlığı yapıyor. Çünkü öğretmen kitlesinin, etrafında birleşerek emperyalizme karşı mücadele edeceği, demokratik ve ekonomik haklarını savunacağı bir örgüte ihtiyacı vardır.

Öğretmen kitlesi TÖB-DER yönetiminin bu pervasız gidişine sevirici kalmayacaktır. Şimdiden birçok TÖB-DER şubesinde Genel Merkeze karşı tepkiler gelişmektedir. Yurdun çeşitli yerlerinde öğretmenler örgütlerinin birliğini, ve örgüt içi demokrasiyi savunmak üzere hareket etmişlerdir. TÖB-DER'in başındaki TÖB-DER düşmanlığına karşı mücadelede en geniş birliğin sağlanmasına çalışılmaktadır.

Talip Apaydın:

« Bütün öğretmenlerin bölünmelere, ayrılmalara olanak vermemelerini diliyorum »

TÖB-DER Genel Merkezinin 20 şubesinin yönetim kurullarını feshetmesi konusunda Talip APAYDIN'ı yapılan konuşmayı sunuyoruz.

Meslek kuruluşları, demokratik olması, meslek ve yurt sorunlarıyla ya kından ilgilenmesi gereken kuruluşlar olmalıdır. TÖS döneminde böyle idi. Çeşitli anlayıştaki arkadaşlar birarada tartışarak, yurt sorunlarına çözüm arayarak birlikte çalışırdık. Ben uzun yıllar TÖS yönetiminde bulundum, hatta TÖS'ün kurucularındanım. Ama o dönemde hiç bir zaman ihraç etmek, saf dışı bırakmak yöntemleri kullanılmadı. Son yıllarda aydınlar arasında bir garip durum belirdi. Hoş görülsüzlük. Herkes yalnız kendisinin doğru yolda olduğunu sanıyor, karşı fikirli arkadaşlara tahammül edemiyor, saf dışı bırakmaya çalışıyor, hatta kaba güç kullanıyor. Bu tutum sağlıksız, yanlış sonuçlar doğuruyor. Kınadığımız taşıtı tutumu ansıyor. TÖB-DER'deki son olayları gazetelerden izledik. Ne ihraç edilmek istenen arkadaşlarla, ne de TÖB-DER Genel

Merkezi ile yakın bir ilişkim yok. Ben, TÖB-DER'in mümkün olduğu kadar geniş bir tabana yayılmasını, tüm öğretmenleri örgütünde birleştirmesini arzu ediyorum. Ama görüyoruz ki Genel Merkez karşı fikirdeki arkadaşları, kendilerini eleştiren üyeleri ihraç ederek muhalefetten kurtulma yolunu tutuyor. Oysa aynı çatı altında tartışarak, aynı yayın organında fikirlerini açıklayarak birleşik bir cephe halinde çalışmak gerekir.

Bu bize biraz halktan kopuk, sadece kitap bilgisine dayanan, gerçekçi olmayan tutumun sonucu gibi geliyor. Türkiye'de halkın uyanmaya başladığı, haklarına sahip çıkar düzeye gelmeye çalıştığı bir dönem yaşıyoruz. Aydınların bütün gücüyle bu uyanışı yarıdımçı olmaları gerekir. Özellikle öğretmenlerin asıl işi bu olmalıdır. Oysa ne görüyoruz? Bu asıl işi bırakıp, bir kısmı diğerlerinin yakasına yapışıyor. Ben öğretmen kitlesinin oylarıyla işbaşına gelen yönetimleri, feshetmenin öğretmenlerin iradelerine de aykırı bir tutum olduğunu düşünüyorum. Ben bütün öğretmenlerin daha hoşgörülü, anlaşmaya daha yakın bir tutum içinde olmalarını, bölünmelere, ayrılmalara olanak vermemelerini diliyorum.

Feshedilen şubelerin 5 Şubat mitingi ile ilgili olarak yaptıkları bir açıklamadan dolayı feshedildikleri söyleniyor. Bu durum, mitingle ilgili olarak da soru işaretlerine yol açıyor. Gerçi Genel Merkez, mitinge izin vermedikleri pankartlarla geldiğini söylüyor. Ama benimsemediğin dövizlere mutlaka saldırmak mı gerekir?

Bizler, hepimiz Amerika'ya düşman olmakta haklıyız. Hepimiz tam bağımsızlık istiyoruz. Ancak tam bağımsızlık derken Amerika'nın da, Rusya'nın da, kimin olursa olsun ülkemizdeki sömürüsüne karşı çıkmak gerekir. Biz TÖS döneminde, TÖS'ün sağ veya sol hiç bir partinin güdümünde olmamasına çok dikkat ettik. Öğretmen kuruluşu tam anlamıyla bağımsız olsun, herhangi bir partinin dümen suyuna girmek, örgütü parçalar. Bugün TÖB-DER için de aynı konu geçerlidir. Sanıyorum temelde bu var. TÖB-DER Türkiye'nin her köşesinde üyesi olan yaygın ve güçlü bir örgüttür. Böyle bir örgütün herhangi bir parti ile ilişki kurmasına gereksinme yoktur. Bazen meslek kuruluşları partilerden daha güçlü olabilir. Meslek ve memleket sorunlarını düşünürken daha bağımsız, daha gerçekçi olmak zorundadır. Tüm üyelerin aynı fikirde olmasını beklemeden, ama birleştirici, ortak fikir ve görüşleri savunan bir tutum olmalıdır. Yöneticilerin daha hoşgörülü içinde olması gereklidir. İhraç yöntemi kesinlikle yanlıştır. Örgüt lideri, karşı gruptaki arkadaşları karşısına alıp, tartışıp, ikna edilen kişidir, eğer bunu yapmayı, kaba kuvvete başvurursa fikirlerine güveni yok demektir.

Belçika Türk Öğrenci Birliği (BTÖB) Başkanı ile görüşme :

Dergimiz BTÖB Başkanlığına yeni seçilen Hadi Uluengin'le görüşti. Bu görüşmeyi sunuyoruz.

HALKIN SESİ : BTÖB'ün geçmişinden ve bugüne kadar ki durumundan söz eder misiniz?

H. ULUENGİN: Bir yıl öncesine kadar Birlik, Brüksel'deki Türk elçiliğinin güdümünde, öğrenci ve yurt sorunlarının dışında her şeyin konuşulduğu küçük bir tekeden oluşuyordu. Geçen yılki BTÖB seçimleri Birlik için bir dönüm noktası oldu. Bu seçimlerde devrimci öğrenciler revizyonistlere karşı 'demokratik sol' listeyi desteklediler. Revizyonistleri teşhir ettiler ve seçimleri 'demokratik solcular' kazandı. Fakat yönetime seçilen bu arkadaşların bir ders yılı boyunca pasif kalmaları, revizyonistlerin rahatça at oynatmalarına imkan hazırladı.

HALKIN SESİ : Bu yıl devrimci öğrenciler nasıl bir siyaset izlediler ?

H. ULUENGİN: Devrimci öğrenciler gerek Brüksel'de gerekse taşrada öğrenciler arasında yoğun bir çalışma yürütmeye başladılar. Revizyonistlerin gerçek yüzünü öğrenci kitlesine açıklamaya özel bir dikkat gösterdik. Yurt, dünya ve öğrenci sorunları hakkındaki görüşlerimizi ayrıntılı bir şekilde ortaya koyduğumuz ve açık eleştirdi ve tartışmaya sunduğumuz 'Yurtsever Birlik Grubu' programını öğrenci kitlesine yaydık. Bütün öğrencileri faşizme ve revizyonizme karşı birliğe çağırdık.

Bu çalışmalar sonucu devrimci öğrenciler revizyonistlerin bütün engellemelerine rağmen seçimleri kazandılar.

HALKIN SESİ : Önümüzdeki dönemde neler yapmayı düşünüyorsunuz ?

H. ULUENGİN: Belçika'daki Türkiyeli gençliğin birliği ni iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı oluşturacağımız temel üzerinde inşa etmeye kararlıyız. Bizi tecrit eden sektör görüşlere de kapımız ka-

palı olacaktır. Öğrencilerimizin akademik taleplerini en son damlasına kadar savunacağız. Bu konuda en geniş öğrenci kitlesi ve özellikle 'demokratik sol' görüşlü savunan arkadaşlarla güç birliğine gidebilmek için çaba sarfederken, bir avuç faşist ve revizyonisti tecrit etmeye çalışacağız. Avrupa'daki Türkiyeli gençliğin ortak bir çatı altında toparlanabilmesi için girişimlerde bulunurken, bir yayın organı çıkartarak devrimci fikirlerin öğrenciler arasında yayılmasına çalışacağız.

HALKIN SESİ : Avrupa'daki diğer öğrenci dernekleri ve buralarda yapılması gereken devrimci çalışma hakkında neler düşünüyorsunuz ?

H. ULUENGİN: Devrimciler ilk kez BTÖB'de yönetime seçildiler. Bu durum doğru bir siyaset etrafında birleşerek öğrenci kitlelerine giden devrimci öğrencilerin, Avrupa'daki diğer Türkiyeli öğrenci derneklerin de devrimci fikirleri hakim kılabileceğinin işaretidir. Belçika'ya oranla çok daha fazla öğrenci kitlesini çatısı altında toplayan Almanya'da ATÖF, Fransa'da FTÖB ve İngiltere'de İTÖF gibi öğrenci derneklerinde devrimci muhalefetler faşizme ve revizyonizme karşı daima en geniş birliği savunmalı ve özellikle de revizyonizmi tecrit siyasetini izlemelidirler. Tekkeci anlayışlar kesinlikle yıkılmalıdır.

Yabancı ülkelerdeki öğrencilerimizin somut akademik ve ekonomik talepleri hiç bir zaman gözardı edilmemeli, bu talepleri doğru siyasi temelde birleştiren ve geniş öğrenci kitlesini kapsayan eylemler ortaya konmalıdır. Daha önce örneklerini gördüğümüz salt slogancılık ve rekabetçilik şeklinde ortaya çıkan "keskin" anlayış, öğrenci tabanıyla devrimciler arasındaki bağı koparmaktadır. Revizyonistler bundan yararlanarak kitlenin akademik ve ekonomik taleplerine sahip çıkmakta ve öğrenci gençlik arasında etkin olabilmektendirler.

Tabii, hiç şüphesiz siyasetçilik anlayışıyla da mücadele etmeli, "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganımızı, Avrupa'daki Türkiyeli gençlik arasında temel slogan haline dönüştürerek, yurdumuzda halkımızın ve gençliğin verdiği mücadelede bize düşen yeri almamız.

Filipinler Komünist Partisinin önderliğinde silahlı mücadeleye yeniden güçleniyor

Filipinler'deki gerilla mücadelesinin son zamanlarda yeni bir gelişme kaydettiğini gösteren belirtiler çoğalmaktadır. Filipin hükümet sözcüleri tarafından yapılan açıklamalara göre, başkent Manila'ya komşu olan Pampanga eyaletinde özellikle yoğun bir faaliyet görülmektedir. 7 Martta bu eyaletteki Santa Rita köyünde meydana gelen bir çarpışmada, iki hükümet askeri öldürülmüştür. 13 Martta ise bu sefer Tarlac eyaletinde saldırıya geçen gerillalar, Capas kasabasının gerici belediye başkanı hakkında halkın hükmünü yerine getirmişlerdir. Son olarak 24 Mart günü Pampanga'nın Serantes köyünde yeni bir çarpışma meydana geldiği bildirilmektedir.

Bu haberler, Filipin ordusunun yüksek

kademeleri tarafından Şubat ayı sonlarında yapılan ve Luzon adasında Filipinler Komünist Partisinin güçlenmekte olduğunu ifade eden değerlendirmeleri doğrulamaktadır. Kuzey ve orta Luzon Jandarma Komutanı 23 Şubat tarihinde yayınlanan bir raporunda, Filipinler'in en büyük adası olan Luzon'un iki bölgesinde FKP önderliğindeki Yeni Halk Ordusu'nun en az 500 savaşçısı, ve 20 bin kişilik bir kitle temeli bulunduğunu, ayrıca gerillaların "büyümeye, gelişmeye ve güçlenmeye devam ettiklerini" söylemişti. Bu sözler ve sonraki gelişmeler, 1976 yılı içinde Yeni Halk Ordusu'nun bazı önderlerini tutuklamakla FKP'ni "tamamen ezmiş" olduğunu sanan Marcos yönetiminin yanlışlığını kanıtlamaktadır.

Revizyonist yalan-dolan Zaire'ye karşı girişilen saldırıyı örtbas edemez

Sovyet revizyonist elebaşlarından Podgorni, çeşitli güney Afrika ülkelerini ziyaret ederken verdiği demeçlerde, ısrarla Zaire'deki çatışmaların "Zaire'nin bir iç meselesi olduğunu" öne sürüyor. Ülkemizdeki revizyonist basın da bu teraneyi tekrarlıyor ve Zaire halkının "gerici Mobutu diktatörlüğüne karşı ayaklandığını" iddia ediyor.

Aslında bu demagojiler, Zaire Cumhurbaşkanı Mobutu Sese Seko'nun, "paralı askerlerin Zaire'ye karşı giriştikleri istilağa Sovyet revizyonistlerin oynadığı kirli rolden dolağı" Brejnev'in "suçluluk duygusu taşıdığı" yolundaki sözlerini tamamen doğrulamaktadır!

Moskova'nın Çombe'yi "alçak bir ayrılıkçılar kliğinin başı" olarak nitelediği henüz hatırlardadır. Amerikan kuklası Çombe'nin teşkilatladığı "Katanga jandarmaları", bundan on yılı aşkın bir süre önce, emperyalizmle uzlaşan Kasavubu yönetimini deviren Mobutu tarafından ülkeden kovulmuşlar ve söluğu Angola'daki Portekiz sömürgecilerinin saflarında almışlardı.

leri altına aldıkları Angola'yı, bugün Afrika'nın diğer bölgelerine karşı giriştikleri terapistlerde bir sıçrama tahtası olarak kullanıyorlar. Onlar, Güney Afrika halklarının ırkçı ve sömürgeci rejimlere karşı mücadelesini saptırmak ve baltalamak için, Zaire'de

birtakım gericiler aracılığıyla kargaşalık çıkarmaya ve Zaire sorunu etrafında Afrika'yı bölmeye çalışıyorlar.

Öte yandan Zaire'nin çeşitli yerlerinde halk kitlelerinin paralı askerlerin saldırısına karşı gösteriler yaptığı bildirilmektedir. Zaire halkı saldırırganlara karşı mücadele eden silahlı kuvvetleri desteklemektedir. Zaire'de çıkan Elima gazetesi saldırı konusunda şunları yazmaktadır: "Sosyal-emperyalizm ve uşakları yanılmaktadırlar. Onlar ne yaparlarsa yapsınlar Zaire halkını yenemezler. Ülke içinde ve dışında sürekli güçlenen destek sosyal-emperyalistler ve uşaklarının yenilgisinin bir belirtisidir".

Angola'daki Sovyet-Küba müdahalesinden topu topu bir yıl sonra bu "Katanga jandarmaları"nın bu sefer Sovyet silahlarıyla donatılmış olarak yeniden harekete geçmeleri acaba bir tesadüf müdür? Revizyonistlerin cevaplandırmaları gereken birinci soru budur.

İkinci olarak, TASS ajansı bütün dünya halklarının lanetlediği Çombe'den, son zamanlarda niçin "eski Kongo başbakanı" olarak ve saygılı bir dile söz etmeye başlamıştır? Bu iki olay yanyana getirildiğinde Zaire'nin bağımsızlığına ve devlet egemenliğine karşı bir zamanlar ABD emperyalizminin başvurduğu taktikleri bugün Sovyet sosyal-emperyalizminin devralmış bulunduğu

lizminin devralmış bulunduğu ortaya çıkmaktadır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri, 1975-1976 yıllarındaki silahlı müdahaleleriyle denetim

Sovyet sosyal emperyalistleri Angola'da diken üzerinde oturuyor

Angola'nın başkenti Luanda'da geçen Temmuz ayından bu yana liman işçilerinin tekrar tekrar greve gitmeleri üzerine Şubat ayında yeni baskı tedbirlerinin alındığı bildirilmektedir. MPLA başkanı Agostinho Neto tarafından 25 Şubat günü yayınlanan bir genelgeye göre, "çalışma disiplini bozan eylemler ve karşıdevrimci faaliyetlerle sabotaj girişimleri nedeniyle" Luanda limanı bundan böyle "acil ve olağanüstü" bir rejime tabi tutulacaktır. Bu tedbirler arasında, Luanda liman yönetiminin doğru dan doğruya başbakana bağlanması ve liman müdürlüğüne yüksek rütbeli bir subayın getirilmesi de bulunmaktadır.

Sovyet sosyal-emperyalizmi, 1975 yazında başlattığı silahlı müdahaleden bu yana, Angola'yı büyük bir silah deposu haline getirmiş bulunuyor. Halen MPLA'nın kendi silahlı kuvvetlerinin 30,000'i aşmadığı Angola'da 12,000 kadar Sovyet teknisyeni ve Küba askeri vardır. Bu istila ordusunun donatımı arasında, 205 Sovyet tankı, 130 Sovyet zırhlı aracı, 220 zırhlı personel taşıyıcısı, 120 adet orta ve ağır sahra topu, 110 füze-atar ve çok sayıda yerden-havaya SAM-7 füzesi, ayrıca MiG-21, MiG-17 ve MiG-15 savaş uçakları sayılmaktadır. Aslında bu büyük yığınak, eski sömürgecilerin çizmelerini giyen yeni çarların Angola ve Afrika halklarının kendilerine karşı ayaklanmasından duydukları korkuyu yansıtmaktadır.

Luanda limanındaki grevlerin yanısıra, bu korkunun sebep-siz olmadığını gösteren bir diğer olay da, Angola'nın güneyindeki gerilla faaliyetinde kaydedilen artıştır. Şubat ayı boyunca gelişen bir dizi gerilla eyleminden sonra Mart başında Benguela demiryolu üzerindeki köprülerden birinin de havaya uçurulması, Sovyet - Küba birliklerinin uzak köylük bölgeleri denetim altına almakta daha şimdiden güçlüklerle karşılaştıklarını gösteriyor. Yeni Çarlar Afrika'nın diğer bölgelerinde yeni maceralar peşinde koşarken Angola'da diken üzerinde oturmakta dırlar.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER YASASININ DEĞİŞTİRİLMESİ KONUSUNDA ÜÇÜNCÜ DÜNYA'NIN SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELESİ

Birleşmiş Milletler Yasası'nın Üçüncü Dünya ülkelerinin talepleri doğrultusunda değiştirilmesi ve süper devletlerin ayrıcalıklarının kaldırılması amacıyla kurulan BM Özel Komisyonu, Mart ayı içinde Üçüncü Dünya ülkeleriyle Sovyet sosyal-emperyalizmi arasında şiddetli bir mücadeleye tanık oldu. Aralarında Cezayir ve Meksika'nın da bulunduğu onu aşkın ülke "Birleşmiş Milletler Yasasına ve örgütün rolünün güçlendirilmesine ilişkin öneri ve tasarılar" başlığı altında ortak bir metin hazırladılar.

Bu metnin, Birleşmiş Milletler üyelerinin büyük çoğunluğunun BM Yasasının değiştirilmesi için verdikleri mücadele nin güçlenmesine yol açacağından endişe eden Rusya heyeti, söz konusu belgenin Komisyon raporuna eklenmesine karşı çıktı. Meksika temsilcisi, Komisyona önerilerde bulunmanın, belgeye hazırlayan ülkelerin görevi olduğuna işaret etti. Romanya, Cezayir, Tunus, Brezilya ve Arjantin temsilcileri, bu belgenin Komisyon raporuna eklenmesine Sovyetler Birliği'nin karşı çıkmasının, Komisyon çalışmalarını sabote etmek ya da çıkmaza sürüklemek olduğunu söylediler. Bu ülkelerin temsilcileri, BM Yasasına ilişkin önerileri Komisyona sunmanın ve bu önerilerin rapora dahil edilmesini istemenin "Üçüncü Dünyaya mensup ülkelerin hakkı

ve görevi olduğunu" tekrar tekrar belirttiler. Bunun üzerine Rusya temsilcisi şantaj başvurarak, sözkonusu belge Komisyon raporuna eklendiği takdirde SSCB'nin "Komisyon çalışmalarına katılıp katılmayacağı yeniden düşünceğini" ilan etti. Üçüncü Dünyanın temsilcileri, Sovyetler Birliği'nin bu tutumunu tiksintiyle karşılayarak, Sovyetler Birliği'nin görüşünün oya konulmasını önerdiler. Bu arada Cezayir ve Tunus temsilcileri, Sovyet sözcüsünün hegemonyacı girişimlerini "Üçüncü Dünya ülkelerinin Birleşmiş Milletler Yasasını değiştirme özlemlerine karşı inatçı bir muhalefet" olarak nitelediler. Tunus temsilcisi, Moskova'nın "görüşmeler yoluyla oybirliği sağlama" perdesi altında kendi safsatalarını zorla kabul ettirmeye kalkıştığını da sözlerine ekledi.

Birleşmiş Milletler Anayasası 1940'lerde hazırlanmıştır. O günden bugüne dünyanın durumunda muazzam değişiklikler meydana gelmiştir. Sekseneye yakın ülke bağımsızlığına kavuşmuştur. Üçüncü Dünya ülkeleri bugün uluslararası sorunlarda giderek artan bir rol oynamaktadırlar. Birçok Üçüncü Dünya ülkesi tarafından Güvenlik Konseyinin bünyesi, görevi yapısı, veto hakkı, sömürgeciliğin tasfiyesi ve yeni bir uluslararası düzenin kurulması konularında ileri sürülen değişiklik talepleri tamamen haklıdır ve dünya halklarının çıkarlarına uygundur.

Edebiyat,
Müzik
ve Felsefe
Üzerine

A.A. Jdanov

FİLİSTİN ULUSAL MECLİSİ DEVİRİMCİ PROGRAMINDA İSRAR EDİYOR

Filistin Ulusal Meclisinin Kahire'de yapılan 13 üncü toplantısı, 21 Mart 1977'de başarı ile sona erdi. Filistin devriminin en yüksek karar organı olan Ulusal Meclisin son toplantısı, büyük bir önem taşıyordu. Filistin Ulusal Meclisi kararlı tutumunu sürdürdü ve devrimci siyasi programında sebat edeceğini bir kere daha bütün dünyaya açıkladı.

Filistin Ulusal Meclisinin toplantısının sonunda yayınlanan bildiri 15 maddelik bir program açıkladı. Ayrıca, silahlı mücadele ve işgal altındaki Filistin toprakları ile ilgili olarak 9 karar tasarısı kabul edildi.

Bildiri, Filistin birliğinin güçlendirilmesinin gerekliliği vurgulanmakta ve Filistin halkının gaspedilen milli haklarını geri almak uğruna sürdürdüğü mücadeledeki kararlılığı belirtilmektedir. Bildiri, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 242 sayılı kararının (*) Filistin halkının meşru haklarını hiçe saydığı ifade edilmekte ve Filistin Ulusal Meclisinin bu kararı reddettiği bir kere daha tekrarlanmaktadır.

Bildiri, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Filistin halkının vazgeçilmez milli hakları uğruna kitle mücadelelerinin yanısıra askeri mücadeleleri sürdürmek hakkına sahip olduğu belirtilmekte ve böylece Filistin halkının kurtuluşu uğruna silahlı mücadelede sebat edeceği vurgulanmaktadır.

Filistin Kurtuluş Örgütü içindeki çeşitli örgütlerin askeri ve siyasi yönden birliğinin zafere ulaşmada temel şart olduğunu belirten siyasi bildiri, Arap ülkelerine de çağrıda bulunarak, emperyalist ve siyonist komplolarla başa çıkabilmek için bütün güçlerin seferber edilmesini istemektedir.

Bilindiği gibi Sovyet sosyal-emperyalistleri ve ABD emperyalistleri, FKÖ'ye çeşitli yollar dan baskı yaparak, Filistin halkını boyun eğmeye zorlamaktaydılar. Sosyal-emperyalistler bir yandan İsrail'in meşruluğunu ve sınırlarının ihlal edilmezliğini ilan ediyor, bir yandan da Filistin halkına yardım maskesi altında Ortadoğu'ya sızmaya çalışıyorlardı. Sovyet sosyal-emperyalistleri Arap ülkelerindeki beşinci kolları vasıtasıyla da Filistin halkına baskı yapıyorlardı. Daha geçenlerde yayınladığı bir bildiri, Ürdün Revizyonist Partisi, FKÖ'nün Cenevre Konferansına katılmasını istiyor ve "FKÖ'nün 10 maddelik programının tutsağı olmasına neden yoktur" diyordu. ABD emperyalistleri de Filistinlileri gayrimişru İsrail devletini tanımaya zorluyorlardı. İsrail siyonistleri ise, Filistin Kurtuluş Örgütü'nü tanımadıklarını, ancak Ürdün'le görüşmelere oturabileceklerini ifade ediyorlardı.

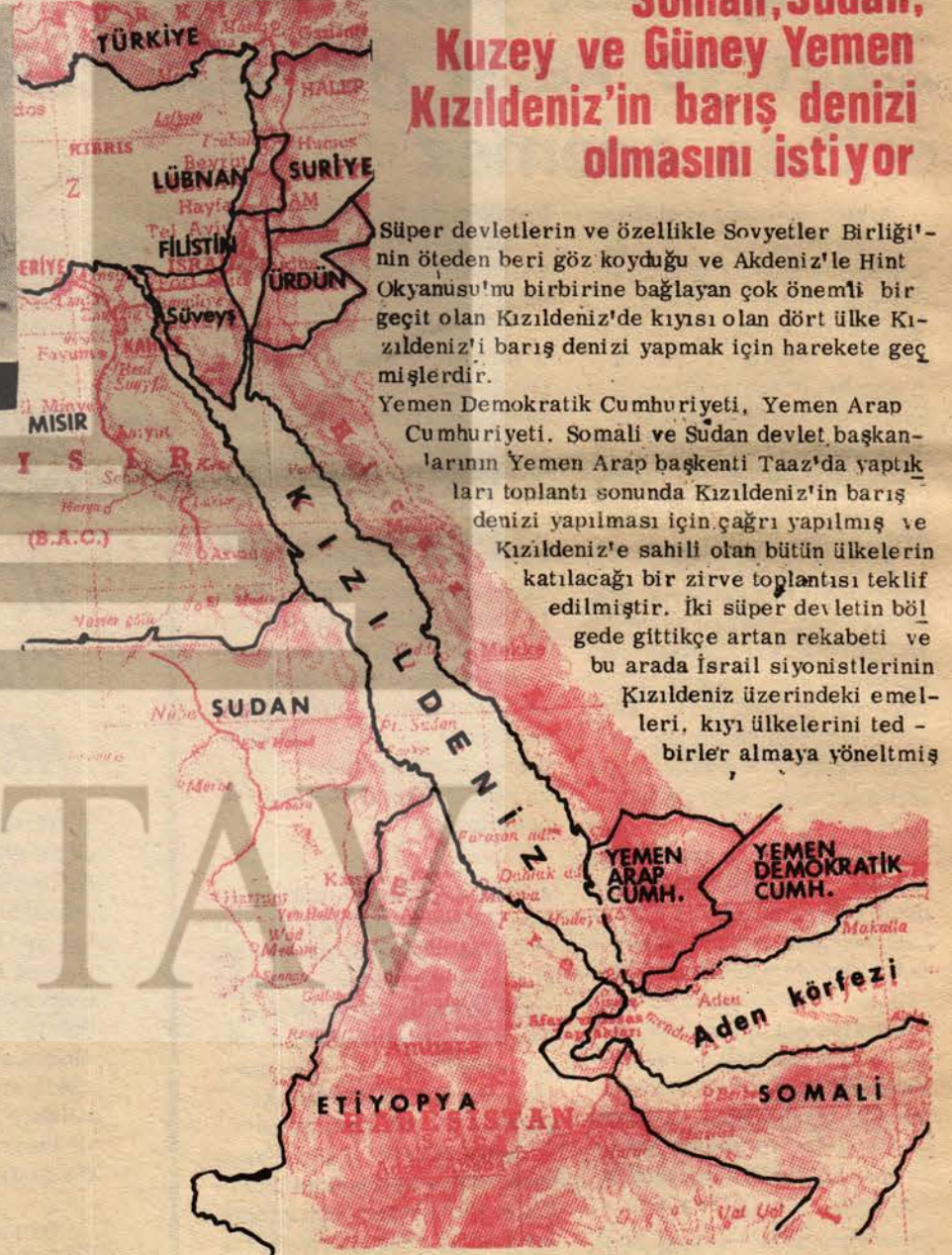
Filistin Ulusal Meclisi, devrimci kurtuluş programında sebat edeceğini açıkça ortaya koymuştur. Filistin Ulusal Meclisi, kabul ettiği yeni siyasi programla İsrail'e karşı verilen mücadelenin daha da genişletilmesini karara bağlamış ve işgal altındaki Filistin topraklarında İsrail'e karşı verilen mücadelenin daha etkin bir biçimde desteklenmesini öngörmüştür.

Filistin Ulusal Meclisinin toplantısında, yürütme komitesinin başkanlığına yeniden Yaser Arafat seçilmiştir.

(*) BM Güvenlik Konseyinin 242 sayılı kararı Arap Ülkelerini İsrail'i tanımaya çağırarakta, Filistin meselesini bir mülteci meselesi olarak ele almakta ve böylece Filistin halkının milli haklarını inkar etmektedir.

YASER ARAFAT

Somali, Sudan, Kuzey ve Güney Yemen Kızıldeniz'in barış denizi olmasını istiyor

Süper devletlerin ve özellikle Sovyetler Birliği'nin öteden beri göz koyduğu ve Akdeniz'le Hint Okyanusu'nu birbirine bağlayan çok önemli bir geçit olan Kızıldeniz'de kıyısı olan dört ülke Kızıldeniz'i barış denizi yapmak için harekete geçmişlerdir.

Yemen Demokratik Cumhuriyeti, Yemen Arap Cumhuriyeti, Somali ve Sudan devlet başkanlarının Yemen Arap başkenti Taaz'da yaptıkları toplantı sonunda Kızıldeniz'in barış denizi yapılması için çağrı yapılmış ve Kızıldeniz'e sahili olan bütün ülkelerin katılacağı bir zirve toplantısı teklif edilmiştir. İki süper devletin bölgede gittikçe artan rekabeti ve bu arada İsrail siyonistlerinin Kızıldeniz üzerindeki emelleri, kıyı ülkelerini tedbirler almaya yöneltmiş

Brejnev, Filistin ve Mısır üzerindeki emellerini ortaya koyuyor

Brejnev, Sovyet Sendikalarının 16 ncı kongresini açarken yaptığı konuşmada, Filistin meselesi ve Cenevre Konferansı konusundaki fikirlerini açıklamakta ve Sovyetler Birliği'nin Ortadoğu'daki yeni emellerini ortaya koymaktadır. Bütün bölgeyi ve ülkemizi yakından ilgilendiren bu emeller üzerinde önemle durmak gerekmektedir.

Bir kere, Brejnev, "Arap devletleri ile İsrail arasındaki savaş halinin sona erdirilmesini" ve "sınırların ihlal edilmezliğinin kabul edilmesini" istemektedir.

Brejnev, Ortadoğu Cenevre Barış Konferansının toplanması hakkında da şunları söylemektedir: "Sovyetler Birliğinin düşüncesine göre, Konferansın sonuç belgeleri tüm ülkelerin gemilerin Tiran Boğazı ve Akabe Körfezinden serbest geçişine ilişkin hükümleri ve Mısır'ın tamamiyle kendi egemenliği altında bulunan Süveyş Kanalından gemilerin serbestçe geçişine ilişkin açıklamasını kapsamak zorundadır. Barışçı düzenleme koşullarının gerçekleştirilmesi, Birleşmiş Milletler Teşkilatı Güvenlik Konseyince ve belki de örneğin SSCB, ABD, Fransa, İngiltere gibi çeşitli devletlere garanti edilebilir." (Sovyetler Birliği Türkiye Büyükelçiliği basın bülteni, 21.3.1977)

Brejnev'in konuşmasından da açıkça görüleceği gibi sosyal-emperyalistlerin "Filistin ve Arap dostluğu", bölgeye sızmak için taktıkları bir maske den ibarettir. Yeni Çarların amacı, Ortadoğu'yu hegemonyaları altına almaktır. Onlar siyonist İsrail devletini tanıyarak, Filistin ve Arap halklarına düşman yüzlerini açıkça ortaya koymaktadırlar. Ancak bunda yeni olan bir şey yoktur. Sosyal-emperyalistlerin bu konudaki tutumu eskiden beri bilinmektedir. Brejnev'in son konuşmasındaki bazı talepler ise Yeni Çarların bölge üzerindeki yeni emellerini ortaya koymaktadır. Sosyal-emperyalistler büyük bir küstahlıkla, Or

tadoğu'daki en önemli su yollarını, yani Süveyş kanalını, Akabe ve Tiran körfezlerini uluslararası geçit yolları haline getirmeye yeltenmektedir. Üstelik uluslararası denetim kisvesi altında fiilen bölgeye müdahale imkanlarını da yaratmaya çalışmaktadırlar. Sovyetler Birliği şimdi gözünü Süveyş kanalına çevirmiştir. Ne yapıp yapıp bu çok önemli stratejik su yolu üzerinde denetim kurmaya çalışmaktadır.

Mısır halkı, kanalı emperyalistlerin elinden geri alabilmek için çetin mücadeleler vermiştir. Nasır, 1956 yılında İngilizlerin ve Amerikalıların elindeki kanalı millileştirmek için nice baskılara göğüs germiştir. Şimdi a

radan yirmi yıl geçtikten sonra, bu kez Yeni Çarlar Mısır'ın topraklarına ve egemenliğine göz dikmektedirler.

Yeni Çarlar dünyaya hakim olabilmek için Akdeniz'e ve Hint Okyanusuna inmeye çalışmakta, bunu gerçekleştirebilmek için de tıpkı Türkiye boğazlarının ve başka boğazların üzerinde olduğu gibi Süveyş kanalının üzerinde de emeller beslemektedirler.

Brejnev'in itirafları, Sovyetlerin, emellerine karşı koyan Mısır'a neden kudurmuşçasına saldırdıklarını ortaya koymaktadır. Bu itiraflar aynı zamanda, Sovyetler'in Cenevre Konferansının toplanmasından ne gibi çıkarlar umduklarını da gözler önüne sermektedir.

AYDINLIK
Halkın sesidir.

74. Sayı çıktı

- BASYAZI:**
«Yaşasın Zimbabve ve Türkiye Halklarının Devrimci Dayanışması»
•
ZANU Heyeti ile Konuşma ve Görüşmeler
•
Şefik Hüsnü'yü Anıyoruz.
•
Resim Sanatında Devrimci Kahraman
•
Jak Jurke, «Üç Dünya Tezi»
•
Stalin'in Proletarya Devrimi Çağında Milli Mesele Kitabı Üzerine